

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

http://www.vlada.si/

PREDSEDNIK DRŽAVNEGA ZBORA

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

EVA: 2012-2430-0150
Številka: 00729-12/2013/9
Datum: 28. 2. 2013

Prejeto:	- 1 -03- 2013	
Šifra:	326-07/13-41	
Povezava:		
EFA:	1033-VI	EU:
Sign. zn.:		
Kratica:		

Vlada Republike Slovenije je na 52. redni seji dne 28. 2. 2013 določila besedilo:

- Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o cestah – prva obravnava,

ki vam ga pošiljam v obravnavo in sprejem na podlagi 114. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10).

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01 (23/02 – popr.), 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11 in 64/12) in 235. člena Poslovnika državnega zbora določila, da bodo kot njeni predstavniki pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- Zvone Černač, minister v Ministrstvu za infrastrukturo in prostor,
- dr. Igor Šalamun, državni sekretar v Ministrstvu za infrastrukturo in prostor,
- mag. Gregor Ficko, direktor Direkcije Republike Slovenije za ceste v Ministrstvu za infrastrukturo in prostor,
- Boštjan Rigler, generalni direktor Direktorata za infrastrukturo v Ministrstvu za infrastrukturo in prostor,
- mag. Anita Goršek, sekretarka v Ministrstvu za infrastrukturo in prostor.

PRILOGA: 1

Dr. Božo PREDALIČ
GENERALNI SEKRETAR

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O CESTAH

I UVOD

1 OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJETJE PREDLOGA ZAKONA

1.1 Obstoječa ureditev

Javna agencija za varnost prometa, ki je bila ustanovljena z Zakonom o voznikih (Uradni list RS, št. 109/10), opravlja tudi določene naloge oziroma izvaja pristojnosti v skladu z Zakonom o cestah.

Agencija ima pristojnosti na področju varnega upravljanja cestne infrastrukture, v okviru katerega opravlja te naloge:

- organiziranje priprave poročila za vsako nesrečo s smrtnim izidom, ki se zgodi na cesti (prvi odstavek 91. člena);
- zagotovitev izračuna povprečne družbene cene nesreč s smrtnim izidom in povprečne družbene cene nesreč s hudimi telesnimi poškodbami (drugi odstavek 91. člena);
- organiziranje strokovnih usposabljanj in preverjanja usposobljenosti za presojevalce varnosti cest (tretji odstavek 92. člena);
- vzpostavitev in vodenje evidence o imenovanih presojevalcih varnosti cest (četrti odstavek 92. člena);
- spremljanje poročil, ki jih izdelajo presojevalci varnosti cest (93. člen) ter
- odrejanje odprave ugotovljenih pomanjkljivosti v zvezi z varnostjo cestne infrastrukture in opravljanje nadzora nad odpravo teh pomanjkljivosti.

Zakon o cestah ureja temeljne vidike načrtovanja, gradnje, upravljanja in vzdrževanja javnih cest, v tem okviru pa še podrobneje ureditev na področju državnih cest. Pretežno se določajo pooblastila, pravice in obveznosti upravljavcev cest, ki so v celoti odgovorni za zagotavljanje takšnega stanja cestne infrastrukture, da ne bo ogrožena prometna varnost vseh udeležencev v prometu (voznikov, kolesarjev, pešcev) ter da ne bo motena pretočnost prometa. Upravljavci so tudi investitorji gradnje nove cestne infrastrukture in vzdrževanja obstoječe.

Za prometno varnost je poleg stanja cestišča odločilna tudi njegova najbližja okolica. Zato zakon določa varovalni pas ob cesti, katerega raba je z zakonom omejena. Objekti, postavljeni v varovalnem pasu, namreč vplivajo na preglednost vozišča in pozornost voznikov. Za izvajanje del oziroma postavljanje objektov v varovalnem pasu je zato treba pridobiti dovoljenje oziroma soglasje pristojnih upravljavcev, ki odločijo ob upoštevanju vseh vidikov varnosti cestne infrastrukture in prometa na njej glede na konkretne okoliščine.

1.2 Razlogi za sprejetje zakona

Vlada Republike Slovenije je s sklepom z dne 23. 2. 2012 odločila o ukinitvi Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa. Naloge, ki jih je ta organ opravljal na podlagi Zakona o cestah, je torej treba prenesti na druge organe, in sicer na Direkcijo Republike Slovenije za ceste in deloma tudi na Ministrstvo za infrastrukturo in prostor. Za izvedbo tega ukrepa je treba hkrati spremeniti vse zakone, ki urejajo pristojnosti Javne agencije za varnost prometa, poleg Zakona o cestah tudi Zakon o motornih vozilih in Zakon o voznikih, ki vsebuje konkretne določbe o ukinitvi agencije.

Obenem je treba s spremembami zakona odpraviti nekatere pomanjkljivosti, ki so se pojavljale v praksi, zlasti zaradi nejasnosti nekaterih določb ali preveč toge ureditve določenih postopkov, ki so strankam oteževale izvajanje pravic. Zaradi nedosledne ureditve, so se pojavljale različne razlage, kar ne zagotavlja pravne varnosti.

Med številnimi področji posebej izpostavljamo težave, ki so se pojavljale pri oglaševanju ob cestah. To področje v Sloveniji do leta 2010 praktično sploh ni bilo urejeno. Kljub temu se je po uveljavitvi zakona iz leta 2010 pri izvajanju zakona v praksi pokazalo, da je treba nekatera vprašanja, zlasti o mestih za postavljanje objektov za oglaševanje ter glede oblikovnih značilnosti objektov (barva, oblika), urediti določneje. Poudariti je treba, da se v večini evropskih držav vprašanje oglaševanja ob cestah izrecno omejuje v smislu zagotavljanja varnosti prometnih udeležencev. Splošno pravilo je, da je na cestah, na katerih je dovoljena višja hitrost, oglaševanje bolj omejeno, saj odvrača pozornost voznikov. Prepovedana je tudi uporaba oglasov, ki spominjajo na prometno signalizacijo.

Še vedno ne dovolj gospodarno je urejeno področje izvajanja vzdrževalnih del, kljub temu, da Zakon o cestah, zlasti glede na druga področja prometne infrastrukture, vsebuje dokaj poenostavljene rešitve. Tako je smiselno odgovornost za ustrezno izvedbo vzdrževalnih del in ugotovitev varnosti infrastrukture prenesti na upravljavca.

Predlagatelj zakona stremi k doslednemu odpravljanju administrativnih ovir. Ob pripravi pričujočega predloga zakona je bilo ugotovljeno, da so nekateri postopki določeni preveč podrobno, da se v zakonu urejajo vprašanja, ki so stvar podzakonskih predpisov (npr. elaborat za zaporo ceste, delovanje tehničnih odborov za izdajanje tehničnih specifikacij..) ter da se strankam nalaga preveč ovir, tudi v primerih uporabe ceste, ki ima zgolj manjše vplive na odvijanje prometa (npr. manjše prireditve, prodaja sadja ali zelenjave ob cesti). Ugotovljeno je bilo tudi, da se pri vzpostavljanju posameznih ureditev (npr. kolesarske steze, avtobusna postajališča, prehodi za pešce), ne upoštevajo konkretne okoliščine, temveč se pogoji določajo enako v vseh okoliščinah.

2 CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Glavni cilji spremembe zakona so:

- racionalna organiziranost državne uprave;
- učinkovito izvajanje nalog v okviru ožje državne uprave (ministrstva in organov v sestavi);
- odprava težav pri praktičnem izvajanju zakona;
- zagotavljanje večje varnosti v prometu;
- odprava administrativnih ovir.

2.2 Načela

Pri spremembah zakona so bila upoštevana zlasti ta načela:

- načelo učinkovitega izvajanja nalog javne uprave;
- načelo organizacijske in stroškovne učinkovitosti;
- načelo pravne varnosti;
- načelo poenostavitve postopkov;
- načelo varne uporabe cest.

2.3 Poglavitne rešitve

Predlagane spremembe in dopolnitve Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 109/10 in 48/12) se pretežno nanašajo na dve vsebinski področji:

1. ukinitvev Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa in prenos njenih pristojnosti na druge državne organe ter
2. druge manj zahtevne spremembe in dopolnitve zakona, za katere se je na podlagi njegovega dosedanjega izvajanja izkazalo, da so potrebne.

S predlogom zakona se ureja prenos nalog na področju varnega upravljanja cestne infrastrukture, ki jih po obstoječi zakonodaji opravlja Javna agencija za varnost prometa, na Direkcijo Republike Slovenije za ceste. Nekatere naloge se bodo prenesle tudi Ministrstvo za infrastrukturo in prostor, vendar le v primerih, ki ne zahtevajo nobenih novih zaposlitev (nobenega prenosa kadrov iz agencije na ministrstvo).

Predlog zakona vključuje tudi nekatere manj zahtevne spremembe, ki odpravljajo pomanjkljivosti ali poenostavljajo posamezne postopke. Zlasti se odpravljajo nekatere toge rešitve pri umeščanju in gradnji cestnih in kolesarskih povezav, pri čemer predlog zakona sledi načelu prilagoditve rešitev konkretnim okoliščinam, pri čemer se zagotavlja najvišja možna mera prometne varnosti. Tako bo pri vzpostavljanju avtobusnih postajališč ob glavnih in regionalnih cestah v večji meri upoštevana značilnost ceste (omejitev hitrostim naselje), na kateri se vzpostavlja postajališče. Konkretno okoliščine infrastrukture bodo upoštewane tudi pri vzpostavitvi kolesarskih stez in kolesarskih poti.

Poenostavlja se postopek izdajanja tehničnih specifikacij in tehničnih smernic, ki se uporabljajo pri gradnji, projektiranju in vzdrževanju javnih cest. Objavljanje v Uradnem listu ne bo več obvezno, besedila pa bodo javnosti dostopna v obliki publikacij in na spletnih straneh. Način priprave in izdajanja tehničnih specifikacij in tehničnih smernic bo podrobneje urejen s podzakonskim aktom ministra.

Ob cestah se postavlja tudi obvestilna signalizacija, ki udeležence v prometu obvešča o mestih ali bližini mest, kjer se opravlja dejavnost, ki je zanje kot cestne udeležence pomembna (npr. restavracije, bencinski servisi, turistične znamenitosti). O postavitvi takšne signalizacije odloča upravljavec ceste, pri čemer se jasno določa, da stroške postavitve, zamenjave ali odstranitve takšne signalizacije nosi gospodarski subjekt, ki takšno dejavnost opravlja. Navedena ureditev, ki je sicer že v veljavi za državne ceste, se razširja na vse javne ceste.

Pri izvedbi investicijskih vzdrževalnih del in vzdrževalnih del v javno korist se odpravlja dovoljenje za uporabo ceste, ki ga po veljavni ureditvi izdaja minister, pristojen za promet, v

primeru državnih cest, oziroma župan, v primeru občinskih cest. Pogoj za uporabo je tehnična ustreznost ceste, ki omogoča varno odvijanje prometa, kar se ugotovi s strokovnim tehničnim pregledom. Tovrstni strokovni postopki ostajajo, pri čemer pa dvostopenjskost odločanja ni primerna, saj minister oziroma župan, kot izdajatelj dovoljenja nima ustreznih vzvodov, da bi se sam prepričal o ustreznosti izvedenih del, niti to ne bi bilo gospodarno. S takšnim postopkom se tudi zmanjšuje odgovornost upravljavca ceste. V zakonu se zato predlaga rešitev, po kateri o ustreznosti in uporabi ceste odloči upravljavec sam in tudi prevzame vso odgovornost za svojo odločitev.

Z zakonom se podeljujejo tudi določene odgovornosti cestninskim nadzornikom, ki bodo prispevale k večji varnosti prometa in infrastrukture. Tako bo cestninski nadzornik lahko zavaroval kraj prometne nesreče, imel pa bo tudi pooblastila za nadzor nad pravili o največjih dovoljenih masah. Cestninski nadzorniki lahko svoja pooblastila izvajajo zgolj na avtocestah.

Pri izvajanju pravil o največjih skupnih ali največjih dovoljenih masah se upravljavcu ceste, pri uporabi katere je bila ugotovljena kršitev pravil daje možnost izterjave povračila za izredni prevoz v višini, kot bi bilo odmerjeno, če bi bilo pridobljeno ustrezno dovoljenje. Povračila namreč predstavlja vir za rehabilitacijo cest, ki se poškodujejo zaradi prekomernih osnih obremenitev in prekomernih mas vozila. Kršitelj tovrstnih pravil škodi cestni infrastrukturi, zato je prav, da plača ustrezno odmeno.

Pri opravljanju spremljajočih dejavnosti se ločijo postopki opravljanja dejavnosti na mestih, ki so temu namenjena, in kjer je mogoče postaviti objekte trajnejšega značaja, od postopkov za dovolitev izvajanja določenih dejavnosti manjšega obsega, na mestih ob državni cesti. Slednji postopki so bistveno poenostavljeni.

Poenostavljajo se tudi postopki uporabe državne ceste za prireditve, ki ne ovirajo cestnega prometa. V takšnem primeru dovoljenje upravljavca ni potrebno, organizator prireditve je dolžan upravljavcu le sporočiti potrebne podatke. Prav tako se v zakonu ne ureja več elaborat za zaporo ceste v primeru prireditev.

Na področju obveščanja in oglaševanja veljavna ureditev ni povsem ustrezna, saj ne vsebuje dovolj jasnih omejitev za postavljanje objektov za obveščanje in oglaševanje. Postavljanje takih objektov namreč pomembno vpliva na prometno varnost udeležencev v prometu. Ker veljavna ureditev ne določa dovolj natančno omejitve v prostoru, se jasneje določa območje, na katerem zaradi prometne varnosti oglaševanje ni dopustno. V praksi je bilo prav tako ugotovljeno, da se postavljajo objekti za obveščanje ali oglaševanje, ki vsebujejo sestavine, ki po barvi, obliki ali simbolih spominjajo na prometno signalizacijo in s tem negativno vplivajo na varnost v prometu. Takšne objekte je bilo zato treba prepovedati.

3 OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNOFINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za proračun.

Predlog zakona nima finančnih posledic za druga javno finančna sredstva.

4 NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona dodatna finančna sredstva v proračunu niso potrebna.

5 PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

4.1 Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

Predlagana ureditev ni povezana z usklajevanjem s pravom Evropske unije.

4.2 Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih držav članic EU

4.2.1 Prenos področja varnosti cestne infrastrukture na Direkcijo Republike Slovenije za ceste in Ministrstvo za infrastrukturo in prostor

Imenovanje in naloge presojevalcev varnosti cest na evropski ravni ureja Direktiva 2008/96/ES z dne 19.11.2008 o izboljšanju varnosti cestne infrastrukture. Direktiva državam članicam nalaga, naj zagotovijo imenovanje in usposabljanje izvedencev za varnost v cestnem prometu, ne zahteva pa, naj bi te naloge opravljal poseben organ. Tako jih lahko opravlja tudi ministrstvo, ki je pristojno za promet ali njegov organ v sestavi.

Države članice so se imenovanja in usposabljanja presojevalcev lotile različno, glede na svojo siceršnjo upravno organiziranost na področju prometa. V nekaterih državah tako te naloge opravlja neposredno ministrstvo, v drugih pa posebni organi, na primer:

- Italija: izvedence za varnost cest imenuje ministrstvo, pristojno za promet;
- Francija: izvedencem za varnost izda potrdilo o usposobljenosti ministrstvo, pristojno za promet;
- Belgija: to področje v pristojnosti regij. Flamski minister, pristojen za promet, je odgovoren za organiziranje usposabljanja presojevalcev in za izvedbo izpita, s katerim se preveri usposobljenost. Potrdilo o usposobljenosti izda posebna komisija.

4.2.2 Druge spremembe v zakonu

Druge spremembe in dopolnitve so redakcijske ali pa vsebinsko manj pomembne, oziroma so potrebne zaradi uskladitve z drugimi zakoni. Od predlogov morda izstopa ureditev obveščanja in oglaševanja ob cestah, zato se primerjalno predstavlja ta vsebinski del:

Velika Britanija

V Veliki Britaniji je po zakonodaji (Highways Act) oglaševanje ob cestah opredeljeno kot kršitev, če ga upravljavec izrecno ne dovoli. Omejitev oglaševanja je potrebna zaradi odvratanja pozornosti voznikov, zato je na tem področju ureditev precej stroga. Pod posebnimi pogoji je dovoljeno začasno oglaševanje dogodkov ali drugih vsebin začasne narave. Zakon prepoveduje postavljanje oglasov ob cestah, na katerih je dovoljena visoka hitrost, oglaševanje omejuje

časovno in krajevno (glede na dogodek) ter določa največje število oglasov za posamezen dogodek.

Italija

V Italiji oglaševanje ob cestah podrobno ureja cestni zakonik (Codice della Strada). Prepovedan je vsakršen oglas, ki bi lahko zaradi dimenzij, oblike, barv, svetlobnega učinka ali mesta, na katerem je postavljen, vplival na zaznavanje oziroma razumevanje prometne signalizacije ali na pozornost udeležencev v prometu, zaradi česar bi bila lahko ogrožena prometna varnost. Morebitni oglaševalski objekti nikakor ne smejo pomeniti ovire za invalidne osebe. Podrobne določbe o dimenzijah, oblikah in drugih tehničnih značilnostih dopustnega oglaševanja so urejene s podzakonskim aktom. Oglaševanje je dovoljeno samo na podlagi dovoljenja upravljavca, ki ga ta sme izdati le, če je oglaševanje v skladu z zakonom. V naseljih je za izdajo dovoljenj pristojna občina. Ob avtocestah in ob cestah zunaj naselij (ceste tipa B) ter na mestih, ki so vidna s teh cest, je oglaševanje popolnoma prepovedano. Z dovoljenjem pristojnega upravljavca je dopustno le na servisnih površinah in parkiriščih, seveda pod pogojem, da oglasi niso vidni s ceste. Za nadzor nad oglaševanjem so pristojni upravljavci.

Nemčija

V Nemčiji je v skladu s predpisi (Straßenverkehrsordnung) prepovedano oglaševanje kakršnih koli izdelkov ali storitev ob cestah zunaj naselij. Oglaševanje je prepovedano, če lahko odvrta pozornost udeležencev v prometu. Tudi na cestah v naselju se z oglaševanjem ne sme ogrožati prometna varnost. Prepovedani so oglasi, ki so podobni prometnim znakom in prometnim ureditvam, pri čemer je izrecno prepovedano tudi postavljanje oglasov skupaj s prometno signalizacijo ali prometno ureditvijo. Iz prepovedi so izvzeti oglasi, ki voznike obveščajo o storitvah, namenjenim njim.

Hrvaška

Na Hrvaškem je oglaševanje popolnoma prepovedano na avtocesti in v varovalnem pasu avtoceste. Na drugih javnih cestah in v njihovem varovalnem pasu pa je oglaševanje prepovedano na tistih mestih, kjer bi lahko ogrožalo varnost cestnega prometa. Minister za promet ima pooblastilo, da določi tista mesta na javni cesti, na katerih oglaševanje ni dovoljeno.

6 DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMELO SPREJETJE ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona prinaša zgolj manjše posledice pri poslovanju upravljavcev cest (časovna omejenost soglasij oziroma dovoljenj, izdaja soglasij za storitve ob državnih cestah), kar pa se kaže v večji učinkovitosti oziroma celo poenostavitvi postopkov. Za izvedbo prireditev na cestah manjšega obsega ne bo več potrebno pridobiti dovoljenja. Dovoljenje ministra tudi ne bo več potrebno po izvedbi vzdrževalnih del v javno korist, kar bo znatno skrajšalo postopke za uporabo ceste.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona strankam ne nalaga pomembnih novih obveznosti do upravljavcev cest, temveč celo skrajšuje oziroma poenostavlja nekatere postopke.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

Predlog zakona ne bo imel posledic za okolje. Vsekakor bo imel pozitivne učinke za izboljšanje prometne varnosti, zlasti z ureditvijo nekaterih vidikov oglaševanja ob državnih cestah. Oglaševanje ob državnih cestah namreč z odvrčanjem pozornosti voznikov slabo vpliva na prometno varnost.

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo

Predlog zakona ne bo imel posledic za gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

Predlog zakona ne bo imel posledic na socialnem področju.

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja

Predlog zakona nima posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Izvajanje sprejetega predpisa

Za izvajanje zakona bodo pristojni Ministrstvo za infrastrukturo in prostor, Direkcija Republike Slovenije za ceste ter drugi upravljavci javnih cest.

6.7 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

Vse pomembne okoliščine so bile predstavljene že pri prejšnjih točkah.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o cestah (Uradni list RS, št. 109/10 in 48/12) se v prvem odstavku 2. člena 8. točka spremeni tako, da se glasi:

»8. cestna razsvetljava so omrežje in naprave za zagotavljanje prometne varnosti in osvetljenosti posameznih delov ceste;«.

14. točka se spremeni tako, da se glasi:

»14. cestišče je del javne ceste, ki ga sestavljajo vozišče, odstavní in ločilni pasovi, kolesarske steze, pločniki, bankine ter naprave za odvodnjavanje, če so tik ob vozišču;«.

17. točka se spremeni tako, da se glasi:

»17. elaborat za postavitve objekta za obveščanje in oglaševanje je strokovno-tehnični elaborat, s katerim so določeni lokacija, prikaz objekta za obveščanje in oglaševanje, način njegove postavitve, prostor v varovalnem pasu, ki je omejen z zaustavitveno razdaljo v območju priključkov s kategoriziranimi cestami, preglednostni prostor, pregledna berma v območju lokacije objekta ter drugi podatki, ki se nanašajo na objekt, njegovo lokacijo ali vpliv objekta na okolje in prometno varnost;«.

V 19. točki se za besedo »središči« doda besedilo »nacionalnega in«.

20. točka se spremeni tako, da se glasi:

»20. glavna cesta II. reda je državna cesta, ki je namenjena prometnemu povezovanju med središči regionalnega in medobčinskega pomena ter se navezuje na ceste enake ali višje kategorije v državi in na cestni sistem sosednjih držav; njen sestavni del so tudi posebni priključki nanjo, če so zgrajeni;«.

22. točka se spremeni tako, da se glasi:

»22. hitra cesta je državna cesta, ki je namenjena samo prometu motornih vozil; povezuje središča nacionalnega in regionalnega pomena in se navezuje na avtoceste; njen sestavni del so tudi priključki nanjo in servisne prometne površine;

V 26. točki se črta besedilo »s predpisano prometno signalizacijo in prometno opremo označena«.

28. točka se spremeni tako, da se glasi:

»28. kolesarska steza je del cestišča, namenjen prometu koles in koles s pomožnim motorjem;«.

V 41. točki se besedilo »7 metrov« nadomesti z besedilom »15 metrov«.

V 44. točki se besedilo »hitrost omejena na manj kot 50 km/h« nadomesti z besedilom »omejitev hitrosti določena v skladu z zakonom, ki ureja pravila cestnega prometa«.

62. točka se spremeni tako, da se glasi:

»62. prometna signalizacija so sredstva in naprave, s katerimi se zagotavlja izvajanje prometnih pravil, varnosti prometa na cesti, prometne ureditve in eksperimentalne prometne ureditve ter jo sestavljajo prometni znaki in druga sredstva in naprave za vodenje in zavarovanje prometa na cesti ter turistična signalizacija;«.

63. točka se spremeni tako, da se glasi:

»63. prometna oprema so sredstva in naprave za označevanje roba vozišča in vodenje prometa (smerniki, snežni koli, ogledala, zapornice, markerji, stožci, varovalne in varnostne ograje in podobno) ter sredstva in naprave za zagotavljanje prometne varnosti in prisilno ustavljanje vozil;«.

65. točka se spremeni tako, da se glasi:

»65. regionalna cesta I. reda je državna cesta, ki je namenjena prometnemu povezovanju središč medobčinskega pomena in pomembnejših lokalnih središč ter navezovanju prometa na državne ceste enake ali višje kategorije; njen sestavni del so tudi priključki nanjo, če so zgrajeni;«.

V 66. točki se besedilo »središč lokalnih skupnosti« nadomesti z besedilom »lokalnih središč«.

67. točka se spremeni tako, da se glasi:

»67. regionalna cesta III. reda je državna cesta, ki je namenjena prometnemu povezovanju lokalnih središč in pomembnih turističnih območij (turistične ceste) z državnimi cestami enake ali višje kategorije;«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, katerih pomen ni določen v prejšnjem odstavku, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi, ki urejajo pravila cestnega prometa, varnost v železniškem prometu, motorna vozila, voznike in graditev objektov.«.

2. člen

V šestem odstavku 6. člena se besedilo »dovozne poti do objekta ali zemljišča« nadomesti z besedilom »individualnega priključka«.

3. člen

V šestem odstavku 9. člena se črta drugi stavek.

Sedmi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(7) Minister, pristojen za promet, predpiše:

- pravila za projektiranje cest,
- pravila za projektiranje in gradnjo cestnih priključkov na javne ceste,
- pravila o prometni signalizaciji in prometni opremi na javnih cestah,
- način označevanja in zavarovanja del na javni cesti in ovir v cestnem prometu,
- pravila za projektiranje, gradnjo in vzdrževanje avtobusnih postajališč na javnih cestah,
- način izvedbe in postavljanja naprav in ukrepov za umirjanje cestnega prometa.«.

Osmi odstavek se črta.

4. člen

10. člen se spremeni tako, da se glasi:

»10. člen

(tehnične specifikacije in tehnične smernice za javne ceste)

(1) Pri projektiranju, gradnji in vzdrževanju javnih cest ter določanju prometne ureditve na javnih cestah se uporabljajo tehnične specifikacije in tehnične smernice, ki jih izda minister, pristojen za promet, v obliki priporočila.

(2) Tehnične specifikacije in tehnične smernice so javnosti dostopne v obliki publikacij ter v elektronski obliki na spletni strani ministrstva, pristojnega za promet.

(3) Če minister, pristojen za promet, oceni, da je potrebna obvezna uporaba tehnične specifikacije ali tehnične smernice, jo izda kot predpis.

(4) Minister, pristojen za promet, predpiše postopke za izdajanje tehničnih specifikacij in tehničnih smernic.«.

5. člen

Za četrtem odstavkom 11. člena se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) V primeru podeljene koncesije za gradnjo, upravljanje ali vzdrževanje javnih cest lahko koncedent prenese koncesijo na drugo pravno ali fizično osebo, če s tem doseže ugodnejše pogoje za gradnjo, upravljanje oziroma vzdrževanje javnih cest.«.

6. člen

V prvem odstavku 13. člena se črta besedilo »na podlagi prostorskega akta države oziroma občine,«.

7. člen

Za drugim odstavkom 15. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) O postavitvi, zamenjavi, dopolnitvi ali odstranitvi prometne signalizacije na javni cesti odloča upravljavec ceste, če s tem zakonom ni drugače določeno. Gospodarski subjekt, ki upravljavcu ceste predlaga postavitev obvestilnih prometnih znakov, ki označujejo mesto ali bližino mesta, kjer opravlja dejavnost, nosi stroške postavitve, zamenjave ali odstranitve takšnih prometnih znakov.«.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane četrti odstavek, se besedilo »s prejšnjim odstavkom« nadomesti z besedilom »z drugim odstavkom tega člena«.

8. člen

Drugi odstavek 18. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Po izvedbi investicijskih vzdrževalnih del iz prejšnjega odstavka mora izvajalec del podati upravljavcu ceste pisno izjavo o dokončanju del. Investicijska vzdrževalna dela se zaključijo s sklepom upravljavca po opravljenem pregledu izvedenih del.«.

V šestem odstavku se besedilo »poročila o izvajanju investicije« nadomesti z besedilom »poročila o izvedbi investicije«.

V osmem odstavku se v prvem stavku besedilo »elaborat zapore ceste« nadomesti z besedilom »elaborat«.

Deveti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(9) Po izvedbi vzdrževalnih del v javno korist mora izvajalec del podati upravljavcu ceste pisno izjavo o dokončanju del. Upravljavec ceste po opravljenem pregledu s sklepom izroči cesto v promet, če ugotovi, da je cesta primerna za uporabo, ker izpolnjuje pogoje za varno odvijanje prometa. Če upravljavec ceste ugotovi, da cesta ni primerna za uporabo, naloži izvajalcu del, naj v določenem roku odpravi pomanjkljivosti.«.

Deseti odstavek se črta.

Dosedanji enajsti odstavek postane deseti odstavek.

9. člen

V prvem odstavku 20. člena se na koncu doda nov stavek, ki se glasi:

»Javna cesta, na kateri je v skladu s predpisi, ki urejajo pravila cestnega prometa, določena eksperimentalna prometna ureditev, mora biti opremljena s predpisano prometno signalizacijo.«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Prehodi za pešce morajo biti ponoči ustrezno osvetljeni.«.

V sedmem odstavku se v prvem stavku za besedilom »izvajalec rednega vzdrževanja ceste« doda besedilo »ali drug gospodarski subjekt, ki ga za to pooblasti upravljavec ceste«.

V dvanajstem odstavku se za besedo »gasilci« doda besedilo »ali cestninski nadzorniki«.

V trinajstem odstavku se za besedilom »izvajalec rednega vzdrževanja« doda besedilo »ali drug gospodarski subjekt, pooblaščen za postavljanje in odstranjevanje prometne signalizacije«, za besedilom »odgovorna oseba izvajalca rednega vzdrževanja« pa besedilo »ali drugega gospodarskega subjekta, pooblaščenega za postavljanje in odstranjevanje prometne signalizacije«.

10. člen

V drugem odstavku 29. člena se črta besedilo »ali posebna gospodarska družba iz 46. člena«.

11. člen

V 30. členu se za devetim odstavkom doda nov deseti odstavek, ki se glasi:

»(10) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost in krši določbi prvega ali drugega odstavka tega člena, mora plačati tudi povračilo za izredni prevoz, ki se odmeri v skladu s predpisi, ki urejajo določitev višine povračila. Policija pošlje upravljavcu ceste pravnomočen akt, s katerim je bila ugotovljena kršitev iz prejšnjega stavka.«.

12. člen

Šesti odstavek 31. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Na javnih cestah je prepovedan promet vozil, katerih skupna masa presega največjo dovoljeno maso vozila po določilih proizvajalca vozila ali največjo dovoljeno maso, odrejeno s prometnim znakom.«.

Osmi in deveti odstavek 31. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(8) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost ter ravna v nasprotju s šestim odstavkom tega člena in opravlja prevoz z vozilom, katerega največja dovoljena masa po določilih proizvajalca vozila ne presega 12 ton, se kaznuje za prekršek z globo:

- 600 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno maso vozila po določilih proizvajalca vozila do vključno 10 odstotkov;
- 900 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno maso vozila po določilih proizvajalca vozila nad 10 do vključno 25 odstotkov;
- 3.000 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno maso vozila po določilih proizvajalca vozila nad 25 odstotkov.

(9) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost in opravlja prevoz z vozilom, katerega največja dovoljena masa po določilih proizvajalca vozila presega 12 ton ter ravna v nasprotju s šestim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globo:

- 500 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno maso vozila po določilih proizvajalca vozila do vključno 10 odstotkov;
- 800 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno maso vozila po določilih proizvajalca vozila nad 10 do vključno 20 odstotkov;
- 1.500 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno maso vozila po določilih proizvajalca vozila nad 20 do vključno 30 odstotkov;
- 3.000 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno maso vozila po določilih proizvajalca vozila nad 30 odstotkov.«.

Za devetim odstavkom se dodajo nov deseti, enajsti in dvanajsti odstavek, ki se glasijo:

»(10) Odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost in opravlja prevoz z vozilom, katerega največja dovoljena masa po določilih proizvajalca vozila ne presega 12 ton, se kaznuje za prekršek z globo:

- 300 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno maso vozila po določilih proizvajalca vozila do vključno 25 odstotkov,
- 400 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno maso vozila po določilih proizvajalca vozila za 25 odstotkov ali več.

(11) Odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost in opravlja prevoz z vozilom, katerega največja dovoljena masa po določilih proizvajalca vozila presega 12 ton, se kaznuje za prekršek z globo:

- 300 eurov, če največja dovoljena masa vozila presega največjo dovoljeno maso po določilih proizvajalca vozila do vključno 20 odstotkov,
- 400 eurov, če največja dovoljena masa vozila presega največjo dovoljeno maso po določilih proizvajalca vozila za 20 odstotkov ali več.

(12) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost in krši določbi prvega ali drugega odstavka tega člena, mora plačati tudi povračilo za izredni cestni prevoz, ki se odmeri v skladu s predpisi, ki urejajo določitev višine povračila. Policija pošlje upravljavcu ceste pravnomočen akt, s katerim je bila ugotovljena kršitev iz prejšnjega stavka.«.

13. člen

Drugi odstavek 32. člena se črta.

Dosedanja tretji in četrti odstavek postaneta drugi in tretji odstavek.

V dosedanjem šestem odstavku, ki postane peti odstavek se na kocu doda naslednje besedilo:
»Upravljavec občinske ceste izda dovoljenje v skladu z določbami tega zakona.«.

Dosedanji sedmi do deveti odstavek postanejo šesti do osmi odstavek.

V dosedanjem desetem odstavku, ki postane deveti odstavek, se črta besedilo »oziroma gospodarska družba iz 46. člena«.

Dosedanji enajsti do sedemnajsti odstavek postanejo deseti do šestnajsti odstavek.

Dosedanja osemnajsti in devetnajsti odstavek, ki postaneta sedemnajsti in osemnajsti odstavek, se spremenita tako, da se glasita:

»(17) Voznik, ki opravlja izredni prevoz brez dovoljenja za izredni prevoz ali v nasprotju s pogoji in zahtevami iz dovoljenja za izredni prevoz, ki niso povezani s skupnimi masami, osnimi obremenitvami in merami vozil, dovoljenimi z dovoljenjem za izredni prevoz, se kaznuje za prekršek z globo 1.000 eurov.

(18) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka, se kaznuje za prekršek z globo 3.000 eurov, njihova odgovorna oseba pa z globo 1.000 eurov.«.

Dosedanji dvajseti odstavek postane devetnajsti odstavek.

14. člen

35. člen se spremeni tako, da se glasi:

»35. člen
(avtobusna postajališča)

(1) Avtobusna postajališča na avtocesti in hitri cesti niso dovoljena.

(2) Avtobusna postajališča na glavnih in regionalnih cestah morajo biti izven vozišča.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se avtobusno postajališče lahko vzpostavi na vozišču, če prostorske ali druge tehnične zahteve ne omogočajo gradnje avtobusnega postajališča izven vozišča, če cesta poteka v naselju ali če je na cesti najvišja dovoljena hitrost omejena na 50 km/uro.

(4) Stroške gradnje avtobusnega postajališča krije njen predlagatelj. Vzpostavljeno avtobusno postajališče izven vozišča postane del javne ceste.

(5) Za vzpostavitev avtobusnih postajališč na občinskih cestah in nekategoriziranih cestah, ki se uporabljajo za javni cestni promet, se smiselno uporabljajo določbe tega člena.«.

15. člen

V prvem odstavku 40. člena se besedilo »upravljanja, vzdrževanja in statistične namene« nadomesti z besedilom »upravljanja cest in prometa na njih, obveščanja javnosti, vzdrževanja cest ter za statistične namene«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»BCP vodi in vzdržuje za državne ceste direkcija, za občinske ceste pa občina. Za ceste, ki jih upravlja koncesionar iz 11. ali 57. člena tega zakona, zagotavlja podatke ta upravljavec. Direkcija, Nacionalni center za upravljanje prometa (v nadaljnjem besedilu: NCUP), koncesionar iz 11. ali 57. člena tega zakona in občine pridobivajo podatke iz obstoječih uradnih zbirk, ki jih potrebujejo za BCP, brezplačno.«.

16. člen

V prvem odstavku 41. člena se za besedo »javne ceste« doda pika in črta besedilo »ter je označena s predpisano prometno signalizacijo«.

Tretji odstavek se črta.

Dosedanji četrti do sedmi odstavek postanejo tretji do šesti odstavek.

17. člen

46. člen se črta.

18. člen

V prvem odstavku 47. člena se za besedilom »prehodov za pešce« doda besedilo »in kolesarje ter objektov in naprav za umirjanje prometa.«.

19. člen

V drugem odstavku 53. člena se prvi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Upravljavec državne ceste izvede pregled državne ceste.«.

20. člen

Prvi odstavek 62. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) V območju meje naselja občine vzdržujejo prometne površine, objekte ter naprave na, ob ali nad voziščem državne ceste, ki so v funkciji javnih površin naselja:

- priključke občinskih cest na državno cesto, razen prometne signalizacije, namenjene odvijanju prometa na državni cesti;
- odstavne pasove, odstavne niše, parkirne površine, avtobusna postajališča in druge prometne površine izven vozišča;
- podhode in nadhode za pešce ali kolesarje;
- cestno razsvetljavo, semaforje in drugo prometno signalizacijo z zunanjo ali notranjo osvetlitvijo s pripadajočim napajanjem, vključno z oskrbo z električno energijo;
- kolesarske steze in pločnike;
- zelene površine in urbano opremo v območju cestnega sveta.«.

21. člen

V prvem odstavku 65. člena se črta besedilo »oziroma gospodarska družba iz 46. člena«.

Drugi in tretji odstavek se spremenita tako, da se glasi:

»(2) Direkcija oziroma koncesionar iz 11. ali 57. člena tega zakona mora o ukrepih, ki jih utemeljujejo razlogi iz prve ali druge alineje prejšnjega odstavka, po elektronski poti obvestiti NCUP najmanj sedem dni pred izvedbo ukrepa na državni cesti. NCUP mora o ukrepih obvestiti pristojni inšpekcijski organ za ceste in javnost najmanj tri dni pred izvedbo ukrepa.

(3) Ukrepe, ki jih utemeljujejo razlogi iz tretje alineje prvega odstavka tega člena, lahko sprejme tudi izvajalec rednega vzdrževanja ceste ali vodja intervencije ob prometnih in drugih nesrečah ter izrednih dogodkih. O teh ukrepih morata nemudoma obvestiti upravljavca državne ceste in NCUP, ki o ukrepih takoj obvesti pristojni inšpekcijski organ za ceste in javnost.«.

22. člen

69. člen se spremeni tako, da se glasi:

»69. člen (spremljajoče dejavnosti ob državni cesti)

(1) Servisne površine ob državnih cestah ali dele teh površin, ki so namenjeni opravljanju spremljajočih dejavnosti, in na katerih je mogoče postaviti enega ali več objektov trajnejšega značaja, direkcija z javnim razpisom odda najugodnejšemu ponudniku.

(2) Direkcija lahko za opravljanje spremljajočih dejavnosti nameni tudi druge površine ob državnih cestah, ki niso primerne za postavitve objektov iz prejšnjega odstavka, če s tem ni ogrožena prometna varnost. Prostor za opravljanje spremljajočih dejavnosti na posamezni površini lahko direkcija odda enemu ali več ponudnikom, ki jih izbere z javnim zbiranjem ponudb preko svoje spletne strani ali na drug primeren način.

(3) Stvarne pravice in medsebojna razmerja v zvezi z opravljanjem spremljajočih dejavnosti iz prejšnjih odstavkov se uredijo s pogodbo med direkcijo in ponudnikom. Tehnične pogoje glede rabe površin ter pogoje za postavitve objektov in naprav določi direkcija s soglasjem.

(4) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki postavi na površinah ob državni cesti objekte in naprave za opravljanje dejavnosti ali opravlja dejavnosti brez sklenjene pogodbe oziroma brez soglasja direkcije ali v nasprotju s pogodbo oziroma soglasjem direkcije.

(5) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka, njihova odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.«.

23. člen

Drugi odstavek 73. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka dovoljenje za delno ali popolno zaporo ceste ni potrebno za redno vzdrževanje ceste in za prireditve, katerih izvedba omogoča udeležencem v prometu ravnanje v skladu z zakonom, ki ureja pravila cestnega prometa in promet ni oviran zaradi prevelikega števila udeležencev. Organizator takšne prireditve direkciji sporoči podatke iz tretjega odstavka 74. člena tega zakona.«

V tretjem odstavku se prvi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Dovoljenje za zaporo glavne ali regionalne ceste je treba pridobiti tudi za športne in druge prireditve na njej, ki po obsegu presegajo prireditve iz prejšnjega odstavka.«.

24. člen

V prvem odstavku 74. člena se drugi stavek spremeni tako, da se glasi:

»O izdaji dovoljenja direkcija obvesti NCUP in izvajalca rednega vzdrževanja ceste, na katero se dovoljenje nanaša.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Vloga za izdajo dovoljenja za popolno ali delno zaporo ceste mora vsebovati podatke o lokaciji, vrsti in obsegu del, zaradi katerih se predlaga zapora ceste, čas trajanja zapore in navedbo tipske sheme začasne prometne ureditve, v primeru popolne zapore pa tudi potek vodenja prometa (obvozi) v času trajanja zapore. Direkcija lahko spremeni čas in trajanje zapore ceste, zlasti če se ta predlaga med prireditvami, predvidenimi s koledarjem večjih športnih prireditev, med turistično sezono ali med povečanimi prometnimi obremenitvami ceste.«.

Sedmi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Zaporo postavi izvajalec rednega vzdrževanja državne ceste. Zavezanec za izvedbo zapore ceste mora o njej in o preusmeritvi prometa obvestiti NCUP najmanj tri dni pred prvo postavitvijo zapore ter takoj ob vsaki njeni spremembi. V tem primeru obveščanje po 7. členu tega zakona ni potrebno.«.

V devetem odstavku se besedilo »prometno-informacijski center« nadomesti z besedilom »NCUP«.

25. člen

Za drugim odstavkom 76. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se dela iz šeste in sedme alineje prejšnjega odstavka, če so za izvedbo ukrepa potrebna dela izven cestišča državne ceste ali pa so potrebni novi priključki na javno infrastrukturo, izvajajo kot investicijska vzdrževalna dela ali vzdrževalna dela v javno korist.«.

Dosedanji tretji in četrti odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

26. člen

V drugem odstavku 77. člena se črta drugi stavek.

27. člen

78. člen se spremeni tako, da se glasi:

»78. člen
(obveščanje in oglaševanje ob državni cesti)

(1) Postavljanje objektov za obveščanje in oglaševanje v območju državne ceste zunaj naselja je prepovedano.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko direkcija izda soglasje za postavitve objektov za obveščanje in oglaševanje, ki so opredeljeni kot enostavni objekti, če:

- so obvestila namenjena izboljšanju prometne varnosti;
- gre za gradbiščne in razlagalne table za projekte, ki jih sofinancira Evropska unija;
- ne gre za komercialna sporočila, razen za obveščanje o dogodkih, prireditvah, volitvah in podobno, ki trajajo največ 30 dni v posameznem koledarskem letu;
- se oglašuje dejavnost gospodarskega subjekta, ki se izvaja v stavbi, zgrajeni v območju državne ceste;
- se objekt za obveščanje in oglaševanje postavlja na servisne prometne površine državne ceste ali druge površine, ki so v lasti fizičnih ali pravnih oseb, pod pogojem, da vsebina obvestila oziroma oglasa ni vidna z državne ceste.

(3) Objekti za obveščanje in oglaševanje se ob državnih cestah v naselju lahko postavljajo izven preglednega polja, pregledne berme, preglednostnega prostora, območja vzdolž vozišča ceste, predpisanega za postavitve prometne signalizacije ter prostora v varovalnem pasu, ki je omejen z zaustavitveno razdaljo v območju priključkov s kategoriziranimi cestami.

(4) V območju državne ceste ni dovoljeno postavljanje elektronskih prikazovalnikov in osvetljenih objektov za obveščanje in oglaševanje, razen obvestil, ki so pomembna za udeležence v prometu (vozni redi v potniškem prometu, obvestila o hitrosti vožnje in podobno). Svetlobne vitrine se lahko ob državnih cestah v naselju postavljajo zunaj cestišča državne ceste.

(5) Obvestila za obveščanje in oglaševanje ne smejo vsebovati elementov, ki so po obliki, barvi ali simbolih enaki oziroma podobni prometni opremi ali prometni signalizaciji.

(6) Soglasje za postavitve objektov iz drugega in tretjega odstavka tega člena, katerih gradnja je predvidena v območju državne ceste, izda direkcija na podlagi predloženega elaborata za postavitve objekta za obveščanje in oglaševanje, razen za obvestilo, namenjeno izboljšanju prometne varnosti, katerega postavitve se odredi z delovnim nalogom direkcije.

(7) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s četrtem ali petim odstavkom tega člena ali brez soglasja postavi objekt za obveščanje in oglaševanje v območju državne ceste ali ga postavi v nasprotju s pogoji iz soglasja.

(8) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka, njihova odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.«

28. člen

Prvi odstavek 79. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) O soglasjih in dovoljenjih iz 24., 25., 26., 27., 32., 50., 65., 66., 67., 68., 69., 70., 74. in 78. člena tega zakona, ki jih izdaja direkcija ali občina oziroma koncesionar iz 11. ali 57. člena tega zakona na podlagi javnega pooblastila, se odloči z odločbo, izdano v upravnem postopku. Soglasje oziroma dovoljenje velja največ tri leta od dneva izdaje. Če pridobitelj soglasja oziroma dovoljenja med njegovo veljavnostjo ne začne izvajati v soglasju oziroma dovoljenju navedenih aktivnosti, mora po izteku njegove veljavnosti pridobiti novo soglasje oziroma dovoljenje.«

V drugem odstavku se črta besedilo »ali gospodarska družba iz 46. člena«.

29. člen

Drugi odstavek 82. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Ministrstvo, pristojno za promet, izda dovoljenje za obratovanje predora, če so izpolnjene varnostne zahteve, ki jih določa ta zakon in predpis iz drugega odstavka 81. člena tega zakona.«.

30. člen

Prvi odstavek 91. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Ministrstvo, pristojno za promet, mora za vsako nesrečo s smrtnim izidom, ki se zgodi na državni cesti iz prvega odstavka 85. člena tega zakona, sestaviti poročilo o nesreči.«.

V drugem odstavku se besedilo »Javna agencija za varnost prometa« nadomesti z besedilom »Direkcija«.

31. člen

V tretjem odstavku 92. člena se besedilo »javna agencija za varnost prometa« nadomesti z besedilom »direkcija«.

V četrtem odstavku se v drugem stavku besedilo »Javna agencija za varnost prometa za namen spremljanja usposobljenosti imenovanih presojevalcev varnosti cest« nadomesti z besedilom »Za namen spremljanja usposobljenosti imenovanih presojevalcev varnosti cest direkcija«.

32. člen

93. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Presojevalec varnosti cest izdelava poročilo o oceni učinka na varnost prometa, poročilo o preveritvi varnosti prometa in poročilo o pregledu varnosti ceste ter jih pošlje upravljavcu ceste in ministrstvu, pristojnemu za promet.«.

33. člen

V petem odstavku 94. člena se besedilo »Javna agencija za varnost prometa« nadomesti z besedilom »Ministrstvo, pristojno za promet,«.

34. člen

V drugem odstavku 100. člena se drugi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Pri zahtevnejših prometnih ureditvah je lahko sestavni del akta občine elaborat prometne ureditve.«.

35. člen

Četrty odstavek 101. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Zaporo postavi izvajalec rednega vzdrževanja občinske ceste ali drug gospodarski subjekt, ki ga za to pooblasti upravljavec občinske ceste (v nadaljnjem besedilu: postavljalavec zapore). Postavljalavec zapore mora o njeni postavitvi obvestiti policijo, občinsko redarstvo in pristojni inšpekcijski organ za ceste ter javnost na krajevno običajen način najmanj tri dni pred spremembo.«.

V sedmem odstavku se besedilo »izvajalec rednega vzdrževanja cest« nadomesti z besedilom »postavljevec zapore iz četrtega odstavka tega člena«, besedilo »izvajalca rednega vzdrževanja ceste« pa z besedilom »postavljavca zapore«.

36. člen

Drugi odstavek 106. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Nadzor nad določbo šestega odstavka 5. člena ter določbami 30. 31. in 32. člena tega zakona izvajajo na avtocestah in hitrih cestah cestninski nadzorniki.«

37. člen

109. člen se spremeni tako, da se glasi:

(1) Policist, občinski redar ali cestninski nadzornik sme napotiti na tehtanje vozilo, za katerega sumi, da je tovor, ki se na njem prevaža, naložen v nasprotju z določbami 30., 31. in 32. člena tega zakona. Voznik mora na zahtevo policista, občinskega redarja ali cestninskega nadzornika omogočiti tehtanje vozila. Tehtanje se mora praviloma izvesti na kraju postopka, če to ni mogoče, pa mora voznik na zahtevo pooblaščenih oseb iz prejšnjega stavka odpeljati vozilo na tehtanje.

(2) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z zahtevo policista, občinskega redarja ali cestninskega nadzornika iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 6.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, katerega voznik ravna v nasprotju z zahtevo policista, občinskega redarja ali cestninskega nadzornika iz prvega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 2.000 eurov.«

38. člen

V 112. členu se besedilo »Prometni inšpektorat Republike Slovenije« nadomesti z besedilom »državni inšpekcijski organ, pristojen za področje prometa.«.

39. člen

V prvem odstavku 113. člena se besedilo »Prometnega inšpektorata Republike Slovenije« nadomesti z besedilom »državnega inšpekcijskega organa«.

40. člen

V prvem odstavku 121. člena se besedilo »Prometni inšpektorat Republike Slovenije« nadomesti z besedilom »Državni«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Pri izvajanju nadzora nad določbami tega zakona imajo policisti, občinski redarji, inšpektorji za ceste in cestninski nadzorniki poleg svojih pooblastil, tudi pooblastila, ki jim jih daje ta zakon.«.

V petem odstavku se besedilo »250 eurov« nadomesti z besedilom »80 eurov«.

V šestem odstavku se besedilo »2.000 eurov« nadomesti z besedilom »1.000 eurov«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

41. člen

Direkcija Republike Slovenije za ceste (v nadaljnjem besedilu: direkcija) od Javne agencije za Republike Slovenije varnost prometa (v nadaljnjem besedilu: javna agencija) s 1. junijem 2013 prevzame:

- naloge iz drugega odstavka 91. člena in 92. člena zakona, dokumentarno in drugo gradivo ter tehnična in materialna sredstva, ki so namenjena za izvajanje teh nalog. Do takrat navedene naloge opravlja oziroma upravlja in vodi dokumentarno in drugo gradivo ter tehnična in materialna sredstva javna agencija;
- upravljanje in vodenje evidence iz 92. člena zakona. Do takrat upravlja in vodi to evidenco javna agencija;
- začete postopke za usposabljanje in opravljanje strokovnih izpitov za presojevalce varnosti cest;
- vse pogodbene obveznosti in pravice iz pogodb, katerih pogodbeni stranka je javna agencija ter se nanašajo na izvajanje nalog, ki so na podlagi tega zakona prenesene v pristojnost direkcije;

Javne uslužbenke, zaposlene v Agenciji za varnost prometa, prevzame direkcija z naslednjim dnem po prenehanju Agencije za varnost prometa. Z dnem prenehanja Agencije za varnost prometa javnim uslužbencem preneha delovno razmerje v agenciji. Naslednji dan po prenehanju delovnega razmerja javni uslužbenci brez objave ali javnega natečaja sklenejo delovno razmerje v direkciji za delovna mesta, ki so določena v aktu o sistemizaciji, za katera izpolnjujejo pogoje, pri čemer se javni uslužbenci, ki bodo opravljali naloge na uradniških delovnih mestih imenujejo v najnižji naziv uradniškega delovnega mesta.

42. člen

Ministrstvo, pristojno za promet, od javne agencije s 1. junijem 2013 prevzame:

- naloge iz prvega odstavka 91. člena ter iz 93. in 94. člena zakona, dokumentarno in drugo gradivo ter tehnična in materialna sredstva, ki so namenjena za izvajanje teh nalog. Do takrat navedene naloge opravlja oziroma upravlja in vodi dokumentarno in drugo gradivo ter tehnična in materialna sredstva javna agencija.
- začete upravne postopke iz petega odstavka 94. člena zakona.

43. člen

Predpis iz novega desetega odstavka 18. člena zakona se uskladi z določbami tega zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Do uskladitve predpisa iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe tega zakona.

44. člen

Spremenjeni drugi in tretji odstavek 65. člena zakona ter spremenjeni prvi, sedmi in deveti odstavek 74. člena zakona se začnejo uporabljati z dnem začetka delovanja Nacionalnega

centra za upravljanje prometa. Ministrstvo, pristojno za promet, o začetku delovanja Nacionalnega centra za upravljanje prometa izda sklep, ki ga objavi na svoji spletni strani.

45. člen

Soglasja, ki jih je direkcija izdala za opravljanje spremljajočih dejavnosti iz 69. člena zakona do uveljavitve tega zakona, veljajo do izteka roka, določenega v soglasju.

Soglasja, ki jih je do uveljavitve tega zakona direkcija izdala za postavitve objektov za obveščanje in oglaševanje iz 78. člena zakona, veljajo do izteka roka, določenega v soglasju.

46. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu (2. člen zakona)

Spremembe 2. člena so namenjene zlasti nomotehnični izboljšavi besedila ter boljši razumljivosti posameznih določb oziroma institutov.

Opremitve avtoceste (1. točka), glavne ceste I. reda (19. točka), glavne ceste II. reda (20. točka) in hitre ceste (22. točka), regionalne ceste I. reda (65. točka), regionalne ceste II. reda (66. točka) in regionalne ceste III. reda (67. točka) se dopolnjujejo glede na njihovo povezovalno funkcijo v prostoru.

V 8. in 63. točki prvega odstavka se besedilo dopolnjuje s funkcijo prometne varnosti objektov in naprav cestne razsvetljave ter prometne ureditve. Tako cestna razsvetljava kot tudi prometna oprema na javnih cestah sta namreč namenjeni (zlasti) tudi prometni varnosti vseh udeležencev v prometu.

Pri opredelitvi pojma cestišče (14. točka) je bilo izključeno območje zračnega prostora, ki za razumevanje in uporabo cestišča ni potrebno. Omejitev zračnega prostora je potrebna pri določanju območja ceste, kar se opredeljuje v 41. točki.

Zaradi spremembe 78. člena, ki ureja omejitev oglaševanja ob državnih cestah v naselju, je dopolnjena tudi 17. točka, tako da je zaradi prometne varnosti dopolnjena vsebina elaborata za postavitve objekta za obveščanje in oglaševanje.

Pojma kolesarske poti (26. točka) in kolesarske steze (28. točka) se posodabljata in usklajujeta z določbo 41. člena, ki ureja omrežje kolesarskih povezav. Določba bo omogočala hitrejše umeščanje in gradnjo kolesarskih poti in kolesarskih stez.

Pri opredelitvi pojma »območje ceste« (41. točka) se višina 7 metrov spreminja v 15 metrov, s čimer se odpravljajo težave v praksi, zlasti povezane z rekonstrukcijo cestnih naprav in ureditev.

Besedilo 44. točke, ki opredeljuje »območje omejene hitrosti« z omejitvijo na manj kot 50 km/h, je v nasprotju s 46. členom Zakona o pravilih cestnega prometa, v katerem je to območje določeno z omejitvijo na največ 30 km/h. Z vidika pravne varnosti in sistemske preglednosti ter notranje konsistentnosti predpisov je zato treba opredelitvi izenačiti. Določba se neposredno sklicuje na omejitev, predpisano v navedenem zakonu.

Pojem prometne signalizacije v 62. točki se dopolnjuje z vključitvijo instituta eksperimentalne prometne ureditve v skladu z zakonom, ki ureja pravila cestnega prometa. Pri izvajanju eksperimentalne prometne ureditve bo namreč treba predvideti tudi posebno prometno signalizacijo.

V Zakonu o cestah se uporabljajo nekateri izrazi, določeni v drugih predpisih, med drugim v zakonih, ki urejajo varnost v železniškem prometu, graditev objektov, pravila cestnega prometa, motorna vozila ter voznike. V drugem odstavku se zato med predpise, ki določajo pomen ostalih izrazov, dodajajo tudi navedeni predpisi, ki urejajo pomen določenih izrazov.

K 2. členu (6. člen zakona)

Pojem »dovozna pot do objekta ali zemljišča« se nadomešča s pojmom »individualni priključek«, ki je opredeljen v 23. točki 2. člena. Zakon v šestem odstavku 6. člena dopušča opustitev obveznosti označitve priključka nekategorizirane ceste s predpisano prometno signalizacijo, v primerih, ko gre za gozdno cesto, cesto, ki jo lastnik uporablja izključno za lastne

potrebe, dovozno pot do objekta ali zemljišča ali kolovozno pot brez zgrajenega vozišča. Ker gre za obveznost, naloženo lastnikom nekategoriziranih cest, morajo biti vsi elementi te obveznosti natančno določeni. Z nadomestitvijo poprej ne dovolj natančno opredeljenega termina z jasno določenim, bodo odpravljene težave v praksi, s katerimi se srečujejo zlasti občine.

K 3. členu (9. člen zakona)

S spremembo šestega odstavka 9. člena se poenostavlja postopek odstopanja od predpisanih elementov s tem, da se ne zahteva več posebej analiza primerjav predlagane in predpisane rešitve. Predlagana rešitev mora biti utemeljena, kar zadostuje za obravnavo predloga.

Združitev sedmega in osmega odstavka je izključno nomotehnične narave.

K 4. členu (10. člen zakona)

Spremembe 10. člena so nomotehnične narave, povezane zlasti z reorganizacijo državne uprave, saj se združujejo pristojnosti ministrstva, pristojnega za promet, in ministrstva, pristojnega za gradbene zadeve. Odpravlja se tudi obveznost objave seznama tehničnih specifikacij in tehničnih smernic v Uradnem listu, s čimer se poenostavlja postopek in njihovega izdajanja.

Črtajo se tudi nekatere postopkovne rešitve, ki niso nujno stvar zakonske materije (tehnični odbori). Te rešitve lahko minister še vedno uredi s podzakonskim aktom.

K 5. členu (11. člen zakona)

Dodana je določba, da lahko obstoječe koncesijsko razmerje preneha s prenosom koncesije na novega koncesionarja, če lahko koncedent s tem doseže ugodnejše pogoje za gradnjo, upravljanje in vzdrževanje javnih cest. Pri tem je treba poudariti, da je pri kriteriju »ugodnejših pogojev« treba upoštevati tudi obligacijsko ureditev v koncesijski pogodbi. Če namreč koncesijska pogodba klavzule o enostranskem prenehanju razmerja ne predvideva, je koncedent podvržen tveganju plačila škode ob enostranskem razdrtju pogodbe. Tveganje takšne škode je nujno treba upoštevati ob odločanju o morebitnem prenehanju pogodbenega razmerja.

K 6. členu (13. člen zakona)

Sprememba v prvem odstavku 13. člena je namenjena poenostavitvi postopka določanja meje ceste, saj se odpravlja obveznost sprejetja državnega ali občinskega prostorskega akta.

K 7. členu (15. člen zakona)

Gospodarski subjekti pogosto dajejo pobude za postavitve številnih prometnih znakov, namenjenih obveščanju udeležencev v prometu na kraj, kjer se opravlja določena gospodarska dejavnost. Ti znaki po opredelitvi ne ustrezajo turistični ali drugi obvestilni signalizaciji, njihova postavitve tudi nima nikakršnega vpliva na povečanje oziroma zmanjšanje prometne varnosti, prav tako se z njimi ne določa prometna ureditev. Zato je prav, da pobudnik za postavitve take

prometne signalizacije krije upravljavcu ceste stroške njihove postavitve, vzdrževanja in odstranitve.

Hkrati se nedvoumno določa, da o postavitvi prometne signalizacije odloča upravljavec ceste, če zakon ne določa drugače. Drugačna ureditev je npr. predvidena v primeru podeljene koncesije za vzdrževanje ceste, kjer lahko o postavitvi signalizacije odloča tudi koncesionar.

K 8. členu (18. člen zakona)

S spremembo 18. člena se poenostavlja postopek izvedbe, pregleda ter predaje ceste v uporabo v primerih, ko se izvajajo investicijska vzdrževalna dela in vzdrževalna dela v javno korist. Odgovornost za primerno izvedbo nosi upravljavec ceste, kajti gre za povsem strokovno preverjanje tehnične ustreznosti izvedenih del. Po preveritvi, ali je cesta primerna za uporabo, bo upravljavec sam odločil o njeni uporabi.

K 9. členu (20. člen zakona)

V prvem odstavku se ob upoštevanju predpisov o pravilih cestnega prometa določa, da morajo biti javne ceste, na katere se nanaša eksperimentalna prometna ureditev, označene s predpisano prometno signalizacijo. Eksperimentalna prometna ureditev je predvidena z zakonom o pravilih cestnega prometa. Na cesti se namreč lahko za določeno obdobje, ki ne sme biti krajše od treh mesecev in daljše od enega leta, določi prometna ureditev, ki dovoli, omeji ali obveže udeležence cestnega prometa k ravnanju, ki je lahko v nasprotju s prometnimi pravili, ki jih sicer določa zakon. Minister, pristojen za promet, predpiše posebne pogoje za izvedbo eksperimenta ter potrdi elaborat eksperimentalne prometne ureditve. Ker zakon o cestah eksperimentalne prometne ureditve ne ureja, je dopolnjena določba, ki ureja postavljanje prometne signalizacije.

Določba četrtega odstavka se nanaša ureditev prehodov za pešce. Ti morajo biti ponoči ustrezno osvetljeni. Podrobnejše urejanje ni potrebno, saj je upravljavec ceste dolžan v vseh razmerah zagotavljati varnost v prometu, način za praktično izvedbo te dolžnosti, ki je v prvi vrsti strokovno vprašanje, pa bo glede na konkretne okoliščine izbral sam. Treba je namreč upoštevati, da se okoliščine na različnih prehodih razlikujejo in je zato v konkretnem primeru stvar upravljavca, da izbere tisto rešitev, ki bo v danih primerih najbolj zagotavljala prometno varnost udeležencev v prometu.

Na predlog občin se dopolnjuje določba sedmega odstavka (in posledično trinajstega odstavka), po kateri lahko prometno signalizacijo in prometno opremo postavlja in odstranjuje tudi gospodarski subjekt, ki ga za to pooblasti upravljavec ceste. Vse občine namreč nimajo postavljanja in odstranjevanja prometne signalizacije in prometne opreme organiziranega v okviru koncesije za vzdrževanje občinskih cest, temveč imajo za ta namen organizirane druge poslovne subjekte. Z dopolnitvijo določbe se omogoča tudi takšna organiziranost, pri čemer je nujno, da ima subjekt ustrezno pooblastilo upravljavca ceste.

V dvanajstem odstavku se daje cestninskim nadzornikom možnost in pooblastilo za označitev in zavarovanje kraja prometne nesreče. Takšna rešitev bo prispevala k večji prometni varnosti.

K 10. členu (29. člen zakona)

Sprememba je nomotehnične narave in je potrebna zaradi črtanja 46. člena (v 18. členu).

K 11. členu (30. člen zakona)

Kršitelj predpisov, ki urejajo največje dovoljene osne obremenitve vozil na javnih cestah, krši tudi predpise o izrednem prevozu, saj si ni pridobil ustreznega dovoljenja in posledično tudi ni plačal ustreznega povračila za izredni prevoz. Povračilo je namenjeno rehabilitaciji škode, ki jo na javnih cestah povzročajo tovorna vozila s prekomernimi osnimi obremenitvami. Zato je prav, da se tudi v takšnem primeru plača povračilo, ki odraža dejansko ugotovljeno osno obremenitev. Izrecno je treba opozoriti, da se povračilo odmeri izključno kršitelju, ki mu je pravnomočno ugotovljena kršitev predpisov.

K 12. členu (31. člen zakona)

Drugi odstavek 98. člena Zakona o pravilih cestnega prometa je iz kazenske določbe izvzel kršitev prometne signalizacije, s katero je na javni cesti odrejena največja dovoljena masa vozila, saj je ta institut urejen v Zakonu o cestah. Ker v Zakonu o cestah do zdaj ni bila prepovedana vožnja v nasprotju s prometnim znakom, ki prepoveduje vožnjo vozil, katerih največja dovoljena masa presega s prometnim znakom odrejeno, je nastala pravna praznina. Ta pravna praznina se odpravlja s spremembo šestega odstavka 31. člena, tako da se zdaj prepoveduje tudi promet vozil, ki presegajo največjo dovoljeno maso, odrejeno s prometnim znakom.

S spremembami osmega in devetega odstavka ter z novim desetim in enajstim odstavkom bo deloma olajšano zbiranje podatkov v Nacionalnem elektronskem registru, tj. registru, v katerem se tako kot v vseh drugih državah članicah EU zbirajo podatki o prevoznikih ter o nekaterih najpomembnejših kršitvah prevozniške zakonodaje.

Z novim dvanajstim odstavkom se tako kot v primeru dopolnitve 30. člena zakona, ureja odmera povračila za izredni prevoz kršitelju predpisov, ki urejajo največje dovoljene mase vozil na javnih cestah. Ta namreč krši tudi predpise o izrednem prevozu, saj si ni pridobil ustreznega dovoljenja in posledično tudi ni plačal ustreznega povračila za izredni prevoz oziroma je izvajal prevoz v nasprotju z dovoljenjem, pri čemer je plačal povračilo v nižjem znesku. Povračilo je namenjeno rehabilitaciji škode, ki jo na javnih cestah povzročajo tovorna vozila s prekomernimi masami. Zato je prav, da se tudi v takšnem primeru plača povračilo, ki odraža dejansko ugotovljeno maso tovornega vozila. Izrecno je treba opozoriti, da se povračilo odmeri izključno kršitelju, ki mu je pravnomočno ugotovljena kršitev predpisov.

K 13. členu (32. člen zakona)

V 32. členu se predlaga črtanje drugega odstavka, ki je predstavljal nepotrebno administrativno oviro za izvajalce izrednih prevozov.

V novem petem odstavku se dodaja določba, da upravljavec občinskih cest, ki ima že sedaj podlago za izdajanje dovoljenj za izredne prevoze, dovoljenja izdaja po postopku in na način, kot ga določa Zakon o cestah. To vprašanje do sedaj namreč ni bilo ustrezno rešeno in bo torej občinam znatno olajšalo postopke.

Sprememba v novem devetem odstavku je nomotehnične narave in je potrebna zaradi črtanja 46. člena (v 18. členu).

S spremembo osemnajstega in devetnajstega odstavka (nov sedemnajsti in osemnajsti odstavek) se vzpostavlja možnost kaznovanja, če voznik opravlja izredni prevoz v nasprotju z zahtevami in pogoji iz dovoljenja, ki se ne nanašajo na dovoljeno maso, osno obremenitev ali mere vozila, s katerim se opravlja prevoz (ti so sankcionirani v dosedanjem petnajstem, šestnajstem in sedemnajstem odstavku 32. člena). Kršitve, ki se opredeljujejo s predlagano določbo, se nanašajo npr. na opravljanje prevoza brez vozila za spremstvo.

K 14. členu (35. člen zakona)

S spremembo 35. člena se poenostavljajo postopki vzpostavitve avtobusnih postajališč ter pogoji za vzpostavljanje postajališč na vozišču, kadar to ne vpliva na prometno varnost. Pogoji vzpostavljanja avtobusnih postajališč bodo torej prilagojeni konkretnim okoliščinam ceste in naselja, kjer se postavljajo.

K 15. členu (40. člen zakona)

Podatki, ki se zbirajo v banki cestnih podatkov, se uporabljajo tudi za namene upravljanja in obveščanja javnosti, kar je podrobneje opredeljeno med nalogami Nacionalnega centra za upravljanje prometa (NCUP). Glede na pooblastila in pristojnosti tega centra na področju upravljanja prometa in obveščanja javnosti, je treba določiti, da ima center tako kot drugi subjekti brezplačen dostop do podatkov, ki se zbirajo v banki cestnih podatkov. S tem ciljem je prvi odstavek dopolnjen z nameni, za katere se zbirajo podatki, in se nanašajo na delovanje NCUP.

K 16. členu (41. člen zakona)

S spremembo se poenostavljajo postopki za vzpostavitev kolesarskih povezav ter gradnjo kolesarskih poti. Poudariti je treba, da je v vsakem primeru treba v največji meri zagotavljati prometno varnost vseh udeležencev v prometu in te obveznosti se upravljavec z ničemer ne more razbremeniti. Pri tem se bo o elementih in značilnosti posamezne povezave odločal glede na konkretne značilnosti v posameznih primerih, saj se okoliščine, ki vplivajo na preglednost in varnost kolesarskih povezav med sabo zelo razlikujejo.

K 17. členu (46. člen zakona)

Črta se določba o ustanovitvi posebne gospodarske družbe za državne ceste, saj ni potrebna. Posamezni gospodarski subjekti lahko na to področje vstopajo na podlagi koncesije.

K 18. členu (47. člen zakona)

V prvem odstavku se med prometne površine, objekte in naprave, ki jih financira oziroma sofinancira občina, dodajajo prehodi za kolesarje ter objekti in naprave za umiranje prometa. Te po svoji naravi sodijo v okvir ukrepov, za katere so pristojne občine.

K 19. členu (53. člen zakona)

S spremembo se poenostavlja postopek pregleda državne ceste na način, kot je urejen v 18. členu.

K 20. členu (62. člen zakona)

Pri spremembi prvega odstavka 62. člena gre za nomotehnično izboljšanje besedila, da se jasneje in določneje opredelijo obveznosti občin pri vzdrževanju priključkov na državno cesto ter prometnih površin, objektov in naprav na, ob ali nad voziščem državne ceste, ki so v funkciji javnih površin naselja.

K 21. členu (65. člen zakona)

Sprememba v prvem odstavku je nomotehnične narave in je potrebna zaradi črtanja 46. člena (v 18. členu).

Spremembe v drugem in tretjem odstavku so potrebne, ker vlogo upravljanja prometa in obveščanja javnosti s 1. januarjem 2014 prevzema NCUP. Zato bo potrebno o zaporah obvestiti samo ta organ (pri večjih zaporah bo že predhodno vključen v koordinacijo), ki bo nato poskrbel za obveščanje javnosti ter ostalih organov (večina od teh bo že zastopana v NCUP). Do začetka delovanja NCUP pa bo postopek potekal v skladu z veljavno določbo.

K 22. členu (69. člen zakona)

S spremembo 69. člena se ureja in za stranke bistveno poenostavlja postopek za oddajanje površin ob državnih cestah za opravljanje spremljajočih dejavnosti. Pri tem se različno urejajo primeri, ko gre za površine ali dele površin, namenjene postavitvi objektov trajnejšega značaja in površin, ki za postavljanje tovrstnih objektov niso primerne. V prvem primeru direkcija površine ali njihove dele odda najugodnejšemu ponudniku na podlagi javnega razpisa. Običajno bo šlo za daljša pogodbeno razmerja, pri katerih je mogoče skladno s 3. členom uporabiti tudi institut ustanovitve stavbne pravice. Zakon daje direkciji pooblastilo, da za opravljanje spremljajočih dejavnosti nameni tudi druge površine ob državnih cestah, ki niso primerne za postavitev objektov trajnejšega značaja, pod pogojem, da to ne ogroža prometne varnosti. Še vedno pa je tudi na takih površinah mogoče postavljati druge primerne objekte, naprave ali ureditve. Na teh površinah lahko direkcija odda prostor za opravljanje dejavnosti ponudnikom, ki jih izbere z javnim zbiranjem ponudb preko svoje spletne strani ali na drug primeren način. V opisanih primerih, bo običajno šlo za kratkotrajno izvajanje dejavnosti, praviloma za sezonsko dejavnost. Vsekakor bo direkcija s ponudnikom sklenila pogodbo, v kateri bodo urejena vsa stvarnopravna in obligacijsko pravna razmerja. Hkrati bo izdala soglasje, s katerim bodo določeni tehnični pogoji rabe površin in postavitve objektov. Tovrstni postopki do zdaj z zakonom niso bili jasno in nedvoumno urejeni, kar je v praksi povzročalo težave, predlagana ureditev pa bo na tem področju pripomogla k preglednosti in pravni varnosti.

K 23. členu (73. člen zakona)

S spremembo se poenostavlja postopek za izvedbo prireditev manjšega obsega na državni cesti. V teh primerih ni treba pridobiti soglasja upravljavca ceste, temveč ga je treba le seznaniti z izvedbo prireditve.

K 24. členu (74. člen zakona)

V povezavi s spremembo 73. člena se določa vsebina vloge za izdajo dovoljenja za popolno ali delno zaporo ceste. Hkrati se upoštevajo tudi pristojnosti NCUP, ki ga bo treba obvestiti o izdaji dovoljenja.

K 25. členu (76. člen zakona)

Pri urejanju prehodov za pešce in ukrepov za umirjanje prometa gre v nekaterih primerih za zahtevnejše izvedbe, ki terjajo izdelavo projektne dokumentacije in po vsebini ustrezajo investicijskim vzdrževalnim delom oziroma vzdrževalnim delom v javno korist. Z dopolnitvijo tretjega odstavka je nedvoumno določeno, da se v takih primerih ureditve izvedejo v skladu s postopkom za vzdrževalna dela, ki ga ureja 18. člen zakona.

K 26. členu (77. člen zakona)

Sprememba 77. člena se usklajuje s 7. členom (15. člen zakona), kjer se nanaša na vse javne ceste.

K 27. členu (78. člen zakona)

S spremembami in dopolnitvami 78. člena se jasno ureja postavljanje objektov za obveščanje in oglaševanje, saj je to izjemnega pomena za prometno varnost. Pri tem se nedvoumno urejajo nekatera vprašanja, ki so se v praksi izkazala za ne dovolj natančno opredeljena. Spremembe zakona bodo tako pripomogle k večji pravni varnosti vseh zainteresiranih subjektov. Zaradi zagotavljanja ustrezne preglednosti in zato, da se odvratanje pozornosti prometnih udeležencev pri vključevanju v promet zmanjša na najmanjšo mogočo mero oziroma, da se kar najbolj zagotovi njihova pozornost zgolj na postavljeno prometno signalizacijo, se predlaga, da se postavljanje objektov za obveščanje in oglaševanje ob državnih cestah v naselju prepove tudi v prostoru varovalnega pasu, ki je omejen z zaustavitveno razdaljo v območju priključkov s kategoriziranimi cestami. Zaustavitvena razdalja je jasno določena v Pravilniku o projektiranju cest.

Ker so se v praksi začela pojavljati obvestila, ki vsebujejo tudi elemente, ko so enaki ali podobni prometni signalizaciji ali prometni opremi, se predlaga prepoved takšnih elementov na oglasnih sporočilih, saj zavajajo udeležence cestnega prometa in s tem ogrožajo prometno varnost.

Z zakonom se dopušča tudi označevanje cestnih odsekov ali objektov, ki so bili sofinancirani iz evropskih finančnih sredstev, saj predpisi EU zahtevajo označitev vseh tako financiranih projektov z ustrezno obvestilno tablo. Na ravni EU je izdano tudi navodilo, ki določa vsebino in obliko zahtevanega obvestila. Določeno je tudi, da se dovoli postavljanje enostavnih objektov, ki niso komercialne narave in so po naravi začasni (v skladu s predpisi o volilni in referendumski kampanji je treba taka obvestila po določenem času odstraniti).

K 28. členu (79. člen zakona)

Soglasje oziroma dovoljenje upravljavca ceste je nujno treba časovno omejiti, saj se lahko začetek izvajanja projekta preloži tudi za več let po pridobljenem soglasju oziroma dovoljenju. Ker izdana dovoljenja oziroma soglasja trenutno niso časovno omejena, to v praksi pomeni, da se lahko upravljavcu ceste onemogoča izvajanje njegovega projekta (urejanja ali vzdrževanja ceste!), ki bi posegal v območje, za katero je bilo dano njegovo soglasje, in to kljub temu, da investitor ni začel izvajati svojega projekta, za katerega je pridobil soglasje. Tudi okoliščine, ki so narekemale izdajo dovoljenja oziroma soglasja v določenem trenutku, se v daljšem obdobju lahko bistveno spremenijo.

Sprememba v drugem odstavku je nomotehnične narave in je potrebna zaradi črtanja 46. člena (v 18. členu).

K 29. členu (82. člen zakona)

S spremembo se odpravlja zahteva, ki ni bila predpisana z direktivo in je po nepotrebnem obremenjevala postopke.

K 30. členu (91. člen zakona)

Z ukinitvijo Javne agencije za varnost prometa bo ministrstvo, pristojno za promet, sestavljalo poročilo o nesrečah s smrtnim izidom. Besedilo prvega odstavka, ki določa način priprave poročila je v celoti prilagojeno zahtevam prvega odstavka 7. člena direktive 2008/96/ES, ki od držav članic zahteva pripravo poročila z navedbo določenih podatkov. Direkcija RS za ceste bo zagotavljala izračun povprečne družbene cene nesreč, kar je sedaj bilo v pristojnosti javne agencije.

K 31. členu (92. člen)

Direkcija Republike Slovenije za ceste bo po ukinitvi Javne agencije za varnost prometa organizirala strokovna usposabljanja in preverjanje usposobljenosti za presojevalce varnosti cest ter vodila evidenco o imenovanih presojevalcih.

K 32. členu (93. člen)

Skladno s predlagano določbo bo presojevalec varnosti cest poslal poročilo o pregledu varnosti ceste ministrstvu, pristojnemu za promet, ter upravljavcu ceste.

K 33. členu (94. člen)

Glede na ukinitev Javne agencije za varnost prometa bo ministrstvo kot pristojni upravni organ upravljavcu ceste z odločbo odredilo odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti, kakor izhajajo iz presojevalčevega poročila, ter nadzorovalo izpolnjevanje zahtev iz odločbe.

K 34. členu (100. člen)

Veljavni 100. člen v drugem odstavku določa, da prometno ureditev na občinskih cestah določijo občine, pri čemer naj bi bil sestavni del posamičnega konkretnega upravnega akta elaborat prometne ureditve, kadar gre za urejanje zahtevnejših prometnih ureditev. V praksi občine prometne ureditve običajno ne določajo s konkretnim upravnim aktom, temveč z občinskim odlokom, ki je splošni akt občine. Določba se torej spreminja tako, da se upošteva dejansko stanje, po katerem lahko občina prometno ureditev določi z aktom, ki ga sama izbere (splošni ali posamični akt).

K 35. členu (101. člen zakona)

Iz razlogov, ki so navedeni tudi pri 9. členu (20. člen zakona), se omogoča, da lahko zaporo ceste poleg izvajalca rednega vzdrževanja del postavi tudi gospodarski subjekt, ki ga za to pooblasti upravljavec ceste.

K 36. členu (106. člen zakona)

Povezano s 37. členom (109. člen zakona), ki daje cestninskim nadzornikom pristojnost za tehtanje vozil, se daje na avtocestah in hitrih cestah cestninskim nadzornikom pooblastilo za nadzor največjih dovoljenih osnih obremenitev vozil (30. člen zakona), nadzor največjih dovoljenih skupnih in največjih dovoljenih mas vozil (31. člen zakona) ter nadzor izrednih prevozov (32. člen zakona).

K 37. členu (109. člen zakona)

Na predlog Združenja občinskih redarjev Slovenije se spreminja določba o obveznosti voznika, da upošteva zahtevo za omogočanja tehtanja vozila. Po veljavni določbi se je ta obveznost nanašala zgolj na zahtevo voznika. Kljub temu je predpisana sankcija za voznika, ki ravna v nasprotju z zahtevo občinskega redarja, v 121. členu pa je predpisana splošna obveznost voznikov, da ravnajo v skladu z odredbami pooblaščenih oseb. Hkrati se pristojnost za tehtanje daje tudi cestninskim nadzornikom, ki bodo izvajali tehtanje na avtocestah. Tehtanje vozila se mora praviloma izvesti na kraju postopka, saj prevoz na drugo lokacijo obremenjuje vozišče, če osne obremenitve ali masa vozila presegajo dovoljene. Le v primeru, ko to ni mogoče, smejo pooblaščenec osebe vozilo napotiti na tehtanje na drugo lokacijo.

K 38. členu (112. člen zakona)

Gre za redakcijsko spremembo, saj Prometni inšpektorat kot organ ne obstaja več.

K 39. členu (113. člen zakona)

Gre za redakcijsko spremembo, saj Prometni inšpektorat kot organ ne obstaja več.

K 40. členu (121. člen zakona)

V prvem odstavku gre za redakcijsko spremembo, saj Prometni inšpektorat kot organ ne obstaja več.

Namen predlagane spremembe v petem in šestem odstavku je uskladitev glob, prepisanih za kršitev dolžnosti ravnanja po znakih, ukazih oziroma odredbah pooblaščenih uradnih oseb z identično določbo 27. člena Zakona o pravilih cestnega prometa. Navedeni predpis je namreč z zadnjo novelo (Uradni list RS, št. 57/12) znižal za to kršitev predpisane globe na 80 eurov (za udeleženca cestnega prometa) oziroma na 1.000 eurov (za pravno osebo oziroma samostojnega podjetnika posameznika). Načelo pravne varnosti in notranje skladnosti pravnih norm namreč zahteva, da so kazni za identične določbe določene enako.

K 41. členu

Prehodna določba 41. člena ureja prenos pristojnosti Javne agencije za varnost prometa, ki se nanašajo na cestno infrastrukturo, na Direkcijo Republike Slovenije za ceste. Direkcija bo v celoti prevzela naloge usposabljanja in preverjanja usposobljenosti presojevalcev varnosti cest, vodenje evidence imenovanih presojevalcev ter zagotavljanje izračuna povprečne družbene cene nesreč s smrtnim izidom in povprečne družbene cene nesreč s hudimi telesnimi poškodbami. V ta namen bo direkcija prevzela uslužbenca (gre le za enega uslužbenca!), potrebno opremo, dokumentacijo, tehnična in materialna sredstva in evidenco o presojevalcih varnosti cest. Ko bo prenos začel učinkovati, do direkcija prevzela tudi vse začete postopke za usposabljanje in opravljanje strokovnih izpitov za presojevalce varnosti cest.

K 42. členu

Ministrstvo za infrastrukturo in prostor bo od Javne agencije za varnost prometa prevzelo naloge sestave poročila o nesrečah s smrtnim izidom, ki se zgodijo na avtocestah, vključenih v evropsko cestno omrežje, ter izdajanje odločb, s katerimi se upravljavcu naloži odprava nepravilnosti, ki jih je ugotovil presojevalec varnosti cest. V ta namen bo ministrstvo prevzelo od javne agencije dokumentarno in drugo gradivo ter tehnična in materialna sredstva, potrebna za opravljanje teh nalog, ne bodo pa potrebne v ta namen nikakršne dodatne zaposlitve. Ministrstvo bo tudi prevzelo vse že začete upravne postopke.

K 43. členu

Do uskladitve pravilnika, ki ureja postopke izvajanja in pregleda investicijskih vzdrževalnih del in vzdrževalnih del v javno korist, bo upravljavec ceste smiselno uporabljal postopek po zakonu in obstoječem pravilniku.

K 44. členu

Do začetka delovanja NCUP se obveščanje o delnih in popolnih zaporah državnih cest oziroma o izvedbi prireditev na državnih cestah izvaja na do sedaj veljaven način. Sprejetje sklepa ministrstva bo omogočilo določiti datum začetka delovanja NCUP. Ta organ naj bi sicer začel delovati 1. 1. 2014, kot določa veljavni zakon. V primeru, da tega roka iz kakršnih koli razlogov ne bi bilo mogoče zagotoviti, je treba določiti, da do dejanskega začetka delovanja NCUP ne bo nastala morebitna pravna praznina.

K 45. členu

Za opravljanje spremljajočih dejavnosti ter za postavljanje objektov za obveščanje in oglaševanje je direkcija upravičencem že izdala soglasja po do zdaj veljavnih predpisih. Določa se, da soglasja veljajo ne glede na nove pogoje, do izteka roka, določenega s soglasjem.

K 46. členu

Določen je vakacijski rok za uveljavitev zakona. Ustava RS v 154. členu določa, da zakoni začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, če v zakonu ni drugače določeno. V tem zakonu je določen krajši rok za uveljavitev, in sicer naslednji dan po objavi. Krajši rok je določen, ker ni potreben daljši rok za pripravo na uporabo zakona ter zaradi ukinitve Javne agencije za varnost prometa.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

2. člen (pomen izrazov)

(1) Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. avtocesta je državna cesta, ki je namenjena daljinskemu prometu motornih vozil in je označena s predpisano prometno signalizacijo, njen sestavni del so tudi priključki nanjo in servisne prometne površine;
2. avtobusna postajališča in obračališča so posebej zgrajene in označene prometne površine na ali ob vozišču ceste, namenjene prevozu potnikov;
3. bankina je utrjen ali neutrjen vzdolžni del cestišča ob zunanjem robu vozišča, ki zagotavlja bočno stabilnost vozišča in brežine ter omogoča namestitvev prometne signalizacije in prometne opreme;
4. brežina ceste je zgrajena nagnjena površina zemljišča ob cestišču do izteka v naravno površino;
5. cesta je površina, omejena z mejo cestnega sveta, ki jo lahko uporabljajo vsi ali pa le določeni udeleženci v prometu pod pogoji, določenimi z zakonom in drugimi predpisi;
6. cesta, določena za vse vrste prometa, je javna cesta, ki jo smejo uporabljati vsi udeleženci v prometu;
7. cesta, določena za posamezne vrste prometa, je javna cesta, ki jo smejo uporabljati samo tisti udeleženci v prometu, za katere prepoved uporabe ni označena s predpisano prometno signalizacijo in prometno opremo;
8. cestna razsvetljava so omrežje in naprave za zagotavljanje osvetljenosti posameznih delov ceste;
9. cestne naprave in druge ureditve, ki so namenjene varnosti, vodenju in nadzoru prometa, zaščiti ceste ter preprečevanju škodljivih emisij prometa, so telekomunikacijske in električne naprave, vgrajene v cestno telo, stacionarne naprave za nadzor in urejanje prometa, naprave za nadzor nad stanjem vozišča, naprave za daljinsko obveščanje in opozarjanje, naprave za štetje prometa, naprave za pridobivanje podatkov o osnih obremenitvah in skupnih masah v prostem prometnem toku, naprave za kontrolo prevoza nevarnih snovi, naprave za kontrolo hitrosti, naprave za umirjanje prometa, naprave in objekti za cestninjenje, prezračevalne in varnostne naprave v predorih in naprave in ureditve za zaščito pred snežnimi plazovi, padajočim kamenjem, zameti, hrupom, slepilnimi učinki in drugimi škodljivimi vplivi za promet na javni cesti;
10. cestni objekti so mostovi, viadukti, podvozi, nadvozi, prepusti, predori, galerije, podporne in oporne konstrukcije ter podhodi in nadhodi;
11. cestni priključek je del javne ceste, s katerim se javna cesta iste ali nižje kategorije ali nekategorizirana cesta ali druga površina navezuje na to cesto;
12. cestni svet je zemljišče, katerega mejo na podlagi predpisov o projektiranju javnih cest določajo linije med skrajnimi točkami prečnega in vzdolžnega profila cestnega telesa, vključno z napravami za odvodnjavanje. Meja cestnega sveta poteka največ 2 metra od linij skrajnih točk, vključno z napravami za odvodnjavanje, pri avtocestah največ 2 metra od varovalne ograje, pri predorih pa največ 5 metrov od stika predorske cevi z brežino, merjeno pravokotno na os ceste;
13. cestno telo je del javne ceste, ki ga sestavlja cestišče z nasipi in vkopi;
14. cestišče je del javne ceste, ki ga sestavljajo vozišče, odstavnici in ločilni pasovi, kolesarske steze, pločniki, bankine, naprave za odvodnjavanje, če so tik ob vozišču, ter zračni prostor v višini 7 metrov, merjeno od točke na osi vozišča;
15. državna cesta je javna cesta, namenjena povezovanju regij in pomembnejših naselij v

državi z enakimi regijami in naselji v sosednjih državah, povezovanju regij znotraj države in povezovanju pomembnejših naselij znotraj regije;

16. elaborat prometne ureditve je strokovno-tehnični elaborat, s katerim so določeni ukrepi in določena postavitve oziroma odstranitve prometne signalizacije in prometne opreme zaradi spremembe prometne ureditve na cesti ali njenem delu;

17. elaborat za postavitve objekta za obveščanje in oglaševanje je strokovno-tehnični elaborat, s katerim je določena lokacija, prikaz objekta za obveščanje in oglaševanje in način njegove postavitve, opredeljena pregledna polja, preglednostni prostori cestnih priključkov in križišč, pregledne berme v območju lokacije objekta ter drugi tehnični podatki, ki se nanašajo na objekt ali njegovo lokacijo;

18. enostavni, nezahtevni, manj zahtevni in zahtevni objekt je objekt po predpisih o graditvi objektov;

19. glavna cesta I. reda je državna cesta, namenjena prometnemu povezovanju med središči regionalnega pomena; navezuje se na ceste enake ali višje kategorije v državi in na cestni sistem sosednjih držav; njen sestavni del so tudi posebni priključki nanjo, če so zgrajeni;

20. glavna cesta II. reda je državna cesta, namenjena prometnemu povezovanju med večjimi središči lokalnih skupnosti in navezovanju prometa na državne ceste enake ali višje kategorije ter vzporednim povezavam avtocestam in hitrim cestam; navezuje se na ceste enake ali višje kategorije v državi in na cestni sistem sosednjih držav; njen sestavni del so tudi posebni priključki nanjo, če so zgrajeni;

21. gozdna cesta je grajena gozdna prometnica, namenjena predvsem gospodarjenju z gozdom in omogočanju racionalnega prevoza gozdnih lesnih sortimentov ter je vodena v evidenci gozdnih cest;

22. hitra cesta je državna cesta, rezervirana za promet motornih vozil, ki izpolnjuje predpisane pogoje za hitro cesto in je označena s predpisano prometno signalizacijo. Povezuje najpomembnejša središča regionalnega pomena in se navezuje na avtoceste; njen sestavni del so tudi priključki nanjo;

23. individualni priključek je cestni priključek na cesto, namenjen dostopu do posameznih stanovanjskih stavb z največ štirimi stanovanji ter kmetijskih in gozdnih površin;

23.a ITS ali inteligentni prometni sistemi so sistemi, ki uporabljajo informacijske in komunikacijske tehnologije na področju cestnega prometa, vključno s sistemi, namenjenimi infrastrukturi, vozilom in uporabnikom, ter na področju upravljanja omrežja in upravljanja mobilnosti kot tudi za potrebe vmesnikov z drugimi vrstami prevoza;

24. javna cesta je cesta, ki jo država ali občina, v skladu z merili za kategorizacijo javnih cest, razglasi za javno cesto določene kategorije in jo lahko vsak prosto uporablja na način in pod pogoji, določenimi z zakonom in drugimi predpisi;

25. javna pot je občinska javna cesta, ki ne izpolnjuje meril za kategorizacijo kot lokalna cesta in je namenjena navezovanju prometa na javne ceste enake ali višje kategorije;

26. kolesarska pot je s predpisano prometno signalizacijo in prometno opremo označena cesta, ki je namenjena prometu koles in drugih uporabnikov, pod pogoji, določenimi s pravili cestnega prometa in predpisi, ki urejajo ceste;

27. kolesarski pas je vzdolžni del vozišča, ki je označen z ločilno črto in je namenjen prometu koles in koles s pomožnim motorjem;

28. kolesarska steza je del cestišča, ki ni v isti ravnini kot vozišče ali je od njega ločena kako drugače in je namenjena prometu koles in koles s pomožnim motorjem;

29. križanje je mesto, kjer se v istem ali različnem nivoju križa cesta z drugo cesto, drugim infrastrukturnim objektom ali vodotokom in podobno;

30. križišče je prometna površina, ki nastane s križanjem ali združitvijo dveh ali več cest v isti ravnini;

31. krožno križišče je križišče, kjer prednostna cesta poteka v zaključenem krogu v smeri, ki je nasprotna smeri gibanja urnih kazalcev;

32. lokalna cesta je občinska javna cesta, ki povezuje naselja v občini z naselji v sosednjih občinah ali naselja in dele naselij v občini med seboj in je pomembna za navezovanje prometa

na javne ceste enake ali višje kategorije;

33. mednarodna cesta je državna cesta, ki je z mednarodnim aktom uvrščena v omrežje evropskih cest;

33.a medobratovalnost je zmožljivost sistemov in osnovnih poslovnih procesov za izmenjavo podatkov ter informacij in znanja;

34. naselje je pozidano območje ob cesti, ki ga sestavlja vsaj deset stanovanjskih stavb, ki tvorijo prostorsko celoto, v kateri se pešci in vozila lahko vključujejo v promet na tej cesti preko dovoznih poti, ulic, trgov, parkov ali drugih javnih površin, meje naselja pa so označene s predpisano prometno signalizacijo; v naselje so vključeni tudi deli cest znotraj pozidanega območja, ob katerih ni stanovanjskih stavb;

35. naprave za odvodnjavanje javne ceste so naprave za zbiranje, odvajanje oziroma preusmerjanje površinske in talne vode (odvodni jarki, koritnice, mulde, plitve in globoke drenaže, jaški, prepusti, kanalizacijski vodi in naprave, vodnjaki, ponikalnice in podobno);

36. nivo rednega vzdrževanja so predpisane enote mere za posamezna dela rednega vzdrževanja javne ceste in objektov na njej;

37. nedeljiv tovor je tovor, ki ga iz tehničnih razlogov ni mogoče deliti ali pa bi njegova delitev predstavljala nesorazmerno visoke stroške;

38. nekategorizirana cesta, ki se uporablja za javni cestni promet, je vsaka prometna površina, na kateri se opravlja promet na način in pod pogoji, kot jih v skladu s tem zakonom in predpisom, ki ureja pravila cestnega prometa, določi lastnik ali od njega pooblaščen upravljavec;

39. objekti za obveščanje in oglaševanje so reklamni stolpi, panoji, table, transparenti in drugi nepremični in premični nosilci, namenjeni za namestitve obvestilnih in oglasnih sporočil;

40. občinska cesta je javna cesta, namenjena povezovanju naselij v občini s povezovanjem naselij v sosednjih občinah, povezovanju naselij, delov naselij, naravnih in kulturnih znamenitosti in objektov v občini;

41. območje ceste je prostor, na katerem je cesta, z varovalnimi pasovi in zračni prostor v višini 7 metrov nad najvišjo točko vozišča;

42. območje umirjenega prometa je del ceste, cesta v naselju ali del naselja, ki je namenjen predvsem pešcem in je kot tako označeno s predpisano prometno signalizacijo;

43. območje za pešce je del ceste ali cesta v naselju ali del naselja, ki je namenjen pešcem in je kot tako označeno s predpisano prometno signalizacijo;

44. območje omejene hitrosti je s predpisano prometno signalizacijo označen del naselja, v katerem je zaradi gostote poselitve ali drugih urbanih značilnosti, varnosti prometa pešcev ali kolesarjev hitrost omejena na manj kot 50 km/h;

45. odstavni pas je vzdolžni del cestišča, ki je od vozišča ločen z ločilno vzdolžno robno črto in je namenjen ustavitvi udeležencev v prometu v sili, pod pogoji določenimi s tem zakonom in zakonom, ki ureja pravila v cestnem prometu, pa tudi vožnji motornih vozil;

46. odstavna niša je prometna površina, ki je od vozišča ločena z ločilno vzdolžno črto ter označena s predpisano prometno signalizacijo; namenjena je ustavitvi udeležencev v prometu v sili;

47. obvozna cesta ali obvoznica je cesta, s katero se nadomesti del javne ceste, ki poteka skozi naselje;

48. osna obremenitev je del skupne mase, s katero os vozila na vodoravni površini obremenjuje podlago, kadar vozilo miruje;

49. otok za pešce je dvignjena ali od cestišča kako drugače ločena površina na cestišču, namenjena postanku pešcev, ki prečkajo vozišče ceste;

50. parkirišče je prometna površina, ki je namenjena ustavljanju in parkiranju vozil;

51. pas za pešce je del vozišča, ki je označen z vzdolžno ločilno črto in je namenjen pešcem;

52. pas za parkiranje je označen vzdolžni del vozišča, ki je namenjen ustavitvi in parkiranju vozil v vzdolžni smeri z označenimi ali neoznačenimi parkirnimi mesti;

53. počivališče je s posebno prometno signalizacijo označena servisna prometna površina, namenjena kratkemu postanku udeležencev cestnega prometa;

54. pločnik je del cestišča, ki ni v isti ravnini kot vozišče ali je od njega ločen kako drugače in je namenjen pešcem, ali pešcem in prometu koles ter koles s pomožnim motorjem, če je na njem označen kolesarski pas ali pa z vertikalno prometno signalizacijo dovoljen promet kolesarjev;
55. pregledno polje je prostor ob križiščih in cestnih priključkih ter vzdolž ceste, v katerem je raba prostora omejena;
56. pregledna berma je prostor na notranji strani krivin za zagotovitev predpisane preglednosti, ki je potrebna zaradi poti ustavljanja, v katerem ja raba prostora omejena;
57. prehod za pešce je s predpisano prometno signalizacijo označena površina vozišča, ki je namenjena prehajanju pešcev čez vozišče;
58. prehod za kolesarje je s predpisano prometno signalizacijo označena površina vozišča, ki je namenjena prehajanju kolesarjev čez vozišče;
59. prometni pas je označen ali neoznačen vzdolžni del smernega vozišča, ki je dovolj širok za neovirano vožnjo dvoslednih vozil v eni vrsti;
60. prometni pas za počasna vozila je označen prometni pas, namenjen vožnji vozil, ki zaradi počasne vožnje zmanjšujejo pretočnost prometa;
61. pospeševalni in zaviralni pas sta označena prometna pasova, namenjena pospeševanju vozil pri vključevanju na javno cesto oziroma zaviranju pri izključevanju z javne ceste;
62. prometna signalizacija so sredstva in naprave, s katerimi se zagotavlja izvajanje prometnih pravil in varnosti prometa ter jo sestavljajo prometni znaki in druga sredstva in naprave za vodenje in zavarovanje prometa na cesti, ter turistična in druga obvestilna signalizacija;
63. prometna oprema so sredstva in naprave za označevanje roba vozišča in vodenje prometa (smerniki, snežni koli, ogledala, zapornice, markerji, stožci, varovalne in varnostne ograje in podobno) ter sredstva in naprave za prisilno ustavljanje vozil;
64. prometna ureditev je način potekanja in vodenja prometa, ki ga za cesto ali njen del oziroma za naselje ali njegov del določi upravljavec ceste in ga označi s predpisano prometno signalizacijo in prometno opremo;
- 64.a ranljivi udeleženci v prometu so nemotorizirani prometni udeleženci (npr. pešci in kolesarji), motoristi ter invalidi ali osebe z omejeno sposobnostjo mobilnosti ali orientacije;
65. regionalna cesta I. reda je državna cesta, namenjena prometnemu povezovanju pomembnejših središč lokalnih skupnosti in navezovanju prometa na državne ceste enake ali višje kategorije; njen sestavni del so tudi posebni priključki nanjo, če so zgrajeni;
66. regionalna cesta II. reda je državna cesta, namenjena prometnemu povezovanju središč lokalnih skupnosti in navezovanju prometa na državne ceste enake ali višje kategorije;
67. regionalna cesta III. reda je državna cesta, namenjena prometnemu povezovanju središč lokalnih skupnosti, za državo pomembnih turističnih (turistične ceste) in obmejnih območij ter mejnih prehodov z državnimi cestami enake ali višje kategorije, kadar po predpisanih merilih za kategorizacijo ne doseže višje kategorije;
68. skupina vozil je med seboj povezana skupina najmanj enega vlečnega in najmanj enega priklopnega vozila, ki so v cestnem prometu udeležena kot celota;
69. skupna masa je masa vozila oziroma skupine vozil skupaj z maso tovora in oseb, ki so na oziroma v njem;
70. srednji ločilni pas je vzdolžni del cestišča, s katerim sta fizično ločeni smerni vozišči;
71. steza za pešce je s predpisano prometno signalizacijo in prometno opremo označena javna pot, namenjena pešcem in drugim posebnim prevoznim sredstvom;
- 71.a storitev ITS je vsaka storitev, namenjena zagotavljanju aplikacije ITS v organizacijskem in delovnem okviru, ki je namenjena izboljšanju varnosti uporabnikov, učinkovitosti, udobju oziroma poenostavitvi ali podpori prevozov in potovanj;
72. stranski ločilni pas je vzdolžni del vozišča, s katerim so prometne površine za druge namene fizično ločene od vozišča;
73. svetlobna vitrina je objekt za obveščanje in oglaševanje, ki je osvetljen z notranje strani in katerega neto oglasna površina znaša največ 2,1 m²;
74. robna črta je vzdolžna črta, ki označuje rob vozišča;
- 74.a uporabnik ITS je vsak uporabnik aplikacij in storitev ITS, vključno s potniki, ranljivimi

udeleženci v prometu, uporabniki in upravljavci cest, upravljavci voznih parkov ter upravljavci gasilskih oziroma drugih reševalnih ali intervencijskih služb za nujno pomoč;

75. varstvo javne ceste sestavljajo ukrepi, ki so potrebni zaradi zaščite ceste in varnosti njenih uporabnikov ter zaradi omejevanja dopustnih posegov v cesto in njen varovalni pas;

76. varovalni pas je prostor ob javni cesti, v katerem je raba prostora omejena;

77. vozišče je del cestišča, ki ima eno ali več smernih vozišč, namenjeno je prometu vozil, pod pogoji, določenimi s predpisi o pravilih cestnega prometa, pa tudi pešcem in drugim udeležencem cestnega prometa, če s prometno signalizacijo ni določeno drugače;

78. začasna cesta je cesta, po kateri se začasno vrši promet pod posebnimi pogoji, kadar zaradi izvajanja del ali odprave posledic naravnih nesreč in drugih izrednih dogodkov na javni cesti promet po tej cesti ni mogoč.

(2) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, katerih pomen ni določen v prejšnjem odstavku, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi, ki urejajo pravila cestnega prometa, motorna vozila in voznike.

6. člen **(uporaba nekategoriziranih cest)**

(1) Na nekategorizirani cesti, ki se uporablja za javni cestni promet, je promet dovoljen le na način in pod pogoji, kot jih določijo lastniki ali od njih pooblaščenji upravljavci teh prometnih površin.

(2) Na nekategorizirani cesti, ki se uporablja za javni cestni promet, mora biti promet urejen in označen v skladu s predpisi o javnih cestah.

(3) Nekategorizirana cesta, ki se uporablja za javni cestni promet, mora biti vzdrževana tako, da jo lahko, ob upoštevanju prometnih pravil in vremenskih pogojev za odvijanje prometa, varno uporabljajo vsi uporabniki cest, ki jim je namenjena.

(4) Določbi drugega in tretjega odstavka tega člena se ne uporabljata za gozdno cesto in nekategorizirano cesto, ki jo lastnik uporablja izključno za lastne potrebe. Dovoz na tako cesto mora biti ostalim udeležencem v prometu prepovedan s predpisano prometno signalizacijo, lahko pa je preprečen z zapornico ali drugo fizično oviro.

(5) Gradnjo, vzdrževanje, označitev in uporabo gozdnih cest urejajo predpisi o gozdovih.

(6) Pri križanju in priključevanju nekategorizirane ceste na javno cesto velja nekategorizirana cesta za neprednostno. Priključek nekategorizirane ceste na javno cesto mora biti označen s predpisano prometno signalizacijo, razen ceste iz četrtega odstavka tega člena, dovozne poti do objekta ali zemljišča in kolovozne poti brez zgrajenega vozišča.

(7) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek lastnik ali od lastnika pooblaščen izvajalec rednega vzdrževanja cest, ki ravna v nasprotju z drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

(8) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek lastnik nekategorizirane ceste, ki ravna v nasprotju s četrtem odstavkom tega člena.

9. člen **(gradnja in vzdrževanje javnih cest)**

(1) Gradnja in vzdrževanje javnih cest je v javnem interesu.

(2) Gradnja javne ceste obsega celovito izvedbo gradnje objekta, vključno z izvedbo povezanih prostorskih ureditev, potrebnih za njeno realizacijo.

(3) Javne ceste se načrtujejo, projektirajo, gradijo in vzdržujejo na način in pod pogoji, kot jih določajo predpisi, ki urejajo ceste, predpisi, ki urejajo varstvo okolja, prostorsko načrtovanje in gradnjo objektov, ter tiste tehnične smernice, katerih uporaba je obvezna.

(4) Javne ceste se morajo načrtovati, projektirati, graditi in vzdrževati tako, da je zagotovljeno neovirano gibanje funkcionalno oviranih oseb.

(5) Za učinkovito izvajanje zaščite in reševanja ob prometnih in drugih nesrečah morajo imeti javne ceste zagotovljene intervencijske dostope do vozišč. Intervencijske poti niso v uporabi za javni cestni promet. Pogoje za vzpostavitev in način vzpostavitve intervencijskih poti predpiše minister, pristojen za promet.

(6) Če javne ceste ali njenega dela zaradi prostorskih, okoljevarstvenih, tehničnih ali ekonomskih razlogov, varstva kulturne dediščine, posebno težkih terenskih razmer ali drugih posebej utemeljenih razlogov ni mogoče načrtovati, projektirati ali graditi z elementi, ki v celoti ustrezajo njenemu prometnemu pomenu in vrstam prometa, ki jim je namenjena, se lahko načrtuje, projektira ali gradi s slabšimi elementi. Za vsa odstopanja mora biti v postopku načrtovanja in projektiranja izvedena primerjava z rešitvami, skladnimi s predpisi s področja projektiranja cest. Predlagane rešitve, ki odstopajo od predpisanih s predpisi, ki urejajo projektiranje javnih cest, morajo biti posebej utemeljene in jih odobri za državne ceste minister, pristojen za promet, za občinske ceste pa župan.

(7) Minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za prostorske in gradbene zadeve, predpiše pravila za:

- projektiranje cest,
- projektiranje in gradnjo cestnih priključkov na javne ceste.

(8) Minister, pristojen za promet, predpiše:

- pravila o prometni signalizaciji in prometni opreми na javnih cestah,
- način označevanja in zavarovanja del na javni cesti in ovir v cestnem prometu,
- pravila za projektiranje, gradnjo in vzdrževanje avtobusnih postajališč na javnih cestah,
- način izvedbe in postavljanja naprav in ukrepov za umirjanje cestnega prometa.

10. člen

(tehnične specifikacije in tehnične smernice za javne ceste)

(1) Pri projektiranju, gradnji in vzdrževanju javnih cest ter določanju prometne ureditve na javnih cestah se uporabljajo tehnične specifikacije in tehnične smernice v skladu s tem členom.

(2) Tehnične specifikacije in tehnične smernice iz prejšnjega odstavka pripravljajo tehnični odbori, ki jih minister, pristojen za promet, imenuje izmed strokovnjakov s področja, ki se ureja s tehnično specifikacijo oziroma tehnično smernico, za obdobje štirih let.

(3) Tehnične specifikacije ali tehnične smernice za projektiranje in vzdrževanje javnih cest ter določanje prometne ureditve na javnih cestah potrdi minister, pristojen za promet, v obliki priporočila.

(4) Tehnične specifikacije in tehnične smernice za gradnjo javnih cest potrdi minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za prostorske in gradbene zadeve, v obliki priporočila.

(5) Seznam potrjenih tehničnih specifikacij in tehničnih smernic iz tretjega in četrtega odstavka tega člena se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, javnosti pa so celotna gradiva o tehničnih specifikacijah in tehničnih smernicah dosegljiva v obliki publikacij ter v elektronski obliki na spletni strani ministrstva, pristojnega za promet.

(6) Če minister, pristojen za promet, oceni, da je potrebna obvezna uporaba tehnične specifikacije ali tehnične smernice, jo izda kot predpis.

(7) Minister, pristojen za promet, predpiše postopke za izdajanje tehničnih specifikacij in tehničnih smernic.

11. člen **(koncesija za gradnjo javne ceste)**

(1) Za gradnjo javne ceste se lahko pravni ali fizični osebi podeli koncesija.

(2) Koncesija iz prejšnjega odstavka se podeli v skladu z zakonom, ki ureja javno-zasebno partnerstvo.

(3) Če je s koncesijsko pogodbo za gradnjo javne ceste določeno, da jo koncesionar določen čas po njeni izgradnji upravlja, se v tej pogodbi, poleg pravic in obveznosti v zvezi z upravljanjem, uredijo tudi pravice in obveznosti v zvezi z vzdrževanjem te ceste.

(4) Koncesionarju iz prejšnjega odstavka se lahko podeli javno pooblastilo za izdajo soglasij in dovoljenj iz 24., 25., 26., 27., 32., 65., 66., 67., 68., 69, 70. in 78. člena tega zakona.

13. člen **(postopki za določitev in označitev meje ceste)**

(1) Meja ceste se določi na podlagi prostorskega akta države oziroma občine, na podlagi načrta parcelacije iz sklepa o ugotovitvi javne korist (v nadaljnjem besedilu: parcelacijski akt) ali po zunanjem robu cestnega sveta.

(2) Meja ceste, ki poteka po delu meje parcele, se določi v postopkih urejanja mej.

(3) Meja ceste, ki ne poteka po delu meje parcele, se določi v postopkih spreminjanja mej.

(4) Postopki urejanja in postopki spreminjanja mej za določitev meje ceste ter postopki za označitev meje se izvedejo kot storitev v skladu z zakonom, ki ureja geodetsko dejavnost, zakonom, ki ureja evidentiranje nepremičnin, v skladu z določbami tega člena in 14. člena tega zakona.

(5) Postopki urejanja in spreminjanja mej za določitev meje ceste in postopki za označitev meje

ceste ter evidentiranje sprememb v zemljiškem katastru se izvedejo na podlagi zahteve upravljavca ceste ali lastnika parcele, v primeru gradnje nove ceste pa na zahtevo pravne ali fizične osebe, ki je investitor po zakonu, ki ureja graditev objektov (v nadaljnjem besedilu: investitor ceste). Zahtevi mora biti priložen elaborat določitve meje ceste.

(6) Stranke v postopkih urejanja mej in postopkih spreminjanja mej za določitev meje ceste so lastniki parcel in upravljavec oziroma investitor ceste.

(7) Lastniku parcel, ki je neznan ali katerega naslov je neznan ali je umrl in dediči niso znani, se v postopku za določitev meje ceste in v postopku za evidentiranje sprememb določi začasni zastopnik ob smiselni uporabi zakona, ki ureja evidentiranje nepremičnin. Vloga za določitev in akt o določitvi začasnega zastopnika v postopku za določitev meje ceste sta takse prosta.

(8) Za označitev meje ceste ni potrebno soglasje lastnikov sosednjih parcel.

15. člen

(stanje javnih cest ter prometne signalizacije in prometne opreme)

(1) Javne ceste morajo biti vzdrževane tako, da jih lahko ob upoštevanju prometnih pravil in vremenskih pogojev za odvijanje prometa varno uporabljajo vsi uporabniki cest, ki so jim namenjene.

(2) Prometna signalizacija in prometna oprema javnih cest mora biti postavljena in označena skladno s predpisi, ki urejajo ceste, in tako, da je dobro vidna. Biti mora redno vzdrževana in ob vsakem uničenju, poškodovanju ali odstranitvi zamenjana, nadomeščena ali ponovno označena.

(3) Z globo 1.000 eurov se za prekršek kaznuje izvajalec rednega vzdrževanja cest, ki ravna v nasprotju s prejšnjim odstavkom, odgovorna oseba izvajalca rednega vzdrževanja pa z globo 500 eurov.

18. člen

(investicijska vzdrževalna dela in vzdrževalna dela v javno korist)

(1) Investicijska vzdrževalna dela so tista dela na javnih cestah, s katerimi se ne spremeni zmogljivost ceste, velikost njenih posameznih delov, obseg napeljav, naprav in opreme ter druge infrastrukture v območju javne ceste, s katero se ne sme posegati izven območja cestnega sveta; vsebuje tudi izvedbo izboljšav v območju cestnega sveta, ki so povezane z varnostjo javne ceste.

(2) Po izvedbi investicijskih vzdrževalnih del iz prejšnjega odstavka mora izvajalec del najkasneje v roku 30 dni po končanju del podati upravljavcu ceste pisno izjavo o dokončanju del. Po prejemu pisne izjave o dokončanju del ali po poteku roka iz prejšnjega stavka upravljavec ceste z izvajalcem del in odgovornim nadzornikom del opravi pregled izvedenih del. Investicijska vzdrževalna dela se zaključijo s sklepom upravljavca.

(3) Vzdrževalna dela v javno korist so izvedba rekonstrukcije javne ceste, s katero se spremeni zmogljivost ceste, velikost njenih posameznih delov, obseg napeljav, naprav in opreme ter druge infrastrukture v območju javne ceste, s katero se ne sme posegati izven območja ceste;

vsebuje tudi izvedbo izboljšav, ki so povezane z varnostjo javne ceste.

(4) Ob delih iz prejšnjega odstavka se lahko zgradijo tudi nezahtevni pomožni infrastrukturni in drugi objekti, ki jih pogojuje načrtovana rekonstrukcija ceste (oporni in podporni zidovi, nadhodi, podhodi, prepusti, protihrupne ograje in podobno), ter objekti gospodarske javne infrastrukture, ki jih je v območju ceste treba zgraditi ali prestaviti zaradi rekonstrukcije javne ceste.

(5) Kot vzdrževalna dela v javno korist se lahko izven območja ceste izvajajo ukrepi, namenjeni varovanju ceste pred padajočim kamenjem in drevjem (lovilne mreže, zaščitne mreže in palisadne stene), če je predhodno pridobljena stvarna služnost.

(6) Za izvedbo investicijskih vzdrževalnih del in vzdrževalnih del v javno korist se investicijska dokumentacija ne izdeluje, razen dokumenta o identifikaciji investicijskega projekta in poročila o izvajanju investicije.

(7) Investicijska vzdrževalna dela in vzdrževalna dela v javno korist, ki se izvajajo zaradi odprave posledic prometnih in drugih nesreč ter izrednih dogodkov ali med njihovo odpravo, se izvajajo na podlagi projektne dokumentacije, izdelane po nastanku prometne in druge nesreče oziroma izrednega dogodka, če to ne ovira odpravljanja škodljivih posledic.

(8) Če se rekonstrukcijska dela, ki se štejejo kot vzdrževalna dela v javno korist, izvajajo pod prometom, mora načrt organizacije gradbišča obsegati tudi elaborat zapore ceste, ki vsebuje prikaz načina in poteka začasnih cest ter posebne pogoje njihove uporabe. Če se za začasno cesto uporabi dokončana posamezna faza rekonstruirane ceste, ter v primeru, ko je rekonstrukcija končana in še ni izdano dovoljenje iz devetega odstavka tega člena, lahko izvajalec rednega vzdrževanja ceste konča zaporo prometa in pod posebnimi pogoji dovoli začasno uporabo ceste, če je odgovorni nadzornik izvedenih del predhodno podal pisno izjavo, da so dela opravljena skladno s tehničnimi zahtevami in je zagotovljena varnost ceste.

(9) Po izvedbi vzdrževalnih del v javno korist mora izvajalec del najkasneje v roku 30 dni po končanju del podati upravljavcu ceste pisno izjavo o dokončanju del, na podlagi katere upravljavec ceste poda ministru, pristojnemu za promet, zahtevo za pregled izvedenih del. Če izvajalec del pisne izjave o dokončanju del ne poda v roku iz prejšnjega stavka, mora upravljavec ceste v roku petih dni podati ministru, pristojnemu za promet, zahtevo za pregled izvedenih del.

(10) Po opravljenem pregledu izda minister, pristojen za promet, za državne ceste oziroma župan za občinske ceste odločbo, s katero odredi odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti ali izda dovoljenje za izročitev ceste, cestnega odseka ali cestnega objekta v neomejeno uporabo, če ni pomanjkljivosti, oziroma v začasno omejeno uporabo, do odprave pomanjkljivosti.

(11) Za izvedbo investicijskih vzdrževalnih del in vzdrževalnih del v javno korist minister, pristojen za promet, predpiše način in postopek odobritve projektne dokumentacije, vrsto in način izvedbe, način in postopek nadzora nad izvedbo, način in postopek pregleda, način in postopke prevzema.

20. člen **(prometna signalizacija in prometna oprema)**

(1) Javne ceste in nekategorizirane ceste, ki se uporabljajo za javni cestni promet, morajo biti

opremljene s predpisano prometno signalizacijo in prometno opremo, ki udeležence cestnega prometa opozarja na nevarnost na cesti ali delu ceste, jim naznanja omejitve, prepovedi in obveznosti, jim daje potrebna obvestila za varen in neoviran promet ter jih vodi v prometu.

(2) Prometna signalizacija in prometna oprema morata ustrezati odrejeni prometni ureditvi in prometno tehničnim ter prometno varnostnim razmeram na cesti oziroma delu ceste.

(3) Prometna signalizacija in prometna oprema morata biti postavljeni tako, da omogočata v primeru prometnih in drugih nesreč ter izrednih dogodkov pravočasno obveščanje in preusmerjanje udeležencev cestnega prometa na drugo državno, občinsko ali nekategorizirano cesto, ki se uporablja za javni cestni promet.

(4) Prehodi za pešce na cestah morajo biti ponoči ustrezno osvetljeni in, razen na križiščih, označeni s predpisanimi prometnimi znaki. Na prehodih za pešce na cestah z dvema ali več prometnimi pasovi za vožnjo v eno smer mora biti promet urejen s semaforji.

(5) S prometno signalizacijo in prometno opremo morajo biti označene tudi nevarnosti, zlasti tiste, ki nastanejo zaradi onesposobitve ceste ali okvare vozila, ter začasne obveznosti, omejitve ali prepovedi v prometu. Namestitev in uporaba prometne opreme na javni cesti je dopustna tudi za prisilno ustavljanje vozil, s katero se prepreči nadaljnja vožnja in voznika prisili k ustavitvi vozila, v primerih, ko je utemeljeno pričakovati, da bi z nadaljevanjem vožnje ogrožal druge udeležence cestnega prometa.

(6) Prometno signalizacijo in prometno opremo iz prejšnjega odstavka je treba odstraniti, ko preneha vzrok, zaradi katerega sta bili postavljeni, oziroma ju prekriji za čas, ko nista potrebni.

(7) Prometno signalizacijo in prometno opremo v okviru del rednega vzdrževanja postavlja in odstranjuje izvajalec rednega vzdrževanja ceste. Ne glede na prejšnji stavek lahko na odsekih cest, na katerih se izvajajo investicijska vzdrževalna dela in vzdrževalna dela v javno korist, prometno signalizacijo in prometno opremo postavlja in odstranjuje izvajalec teh del.

(8) Pri postavljanju prometne signalizacije velja med upravljavci javnih cest medsebojna vzajemnost, kjer lahko upravljavec ene ceste, v primeru zapore in omejitve uporabe te ceste ali označitve spremembe prometne ureditve na njej, postavlja prometno signalizacijo na cesti drugega upravljavca. O postavitvi te prometne signalizacije mora obvestiti upravljavca te ceste najmanj tri dni pred postavitvijo.

(9) Ne glede na določbo sedmega odstavka tega člena smejo prometno signalizacijo in prometno opremo za kratkotrajno ustavitev prometa pri opravljanju izrednega prevoza, pod pogoji dovoljenja za izredni prevoz, postaviti in odstraniti izvajalci izrednega prevoza.

(10) Ne glede na določbo sedmega odstavka tega člena smejo prometno signalizacijo in prometno opremo za začasno označitev kraja nadzora postaviti in odstraniti tudi delavci organov, pristojnih za nadzor predpisov, s katerimi so določeni prekrški in v skladu s svojimi pooblastili opravljajo nadzor v prometu.

(11) Izvajalci izrednega prevoza in delavci organov iz prejšnjega odstavka s postavitvijo oziroma odstranitvijo prometne signalizacije in prometne opreme prevzemajo odgovornost za pravilnost njihove postavitve oziroma odstranitve.

(12) Ne glede na določbo sedmega odstavka tega člena smejo prometno signalizacijo in prometno opremo za označitev kraja, na katerem se opravlja nadzor prometa, za označitev in zavarovanje kraja prometne in druge nesreče ter za prikazovanje drugih nujnih obvestil

udeležencem prometa postaviti in odstraniti policisti, za označitev in zavarovanje kraja prometne in druge nesreče ter izrednega dogodka na oziroma ob javni cesti pa tudi gasilci.

(13) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek izvajalec rednega vzdrževanja cest, izvajalec izrednega prevoza in izvajalec investicijskih vzdrževalnih del ter vzdrževalnih del v javno korist, če ravnajo v nasprotju določbo šestega odstavka tega člena, odgovorna oseba izvajalca rednega vzdrževanja, izvajalca izrednega prevoza in izvajalca investicijskih vzdrževalnih del ter vzdrževalnih del v javno korist pa z globo 500 eurov.

29. člen **(razmejitev obveznosti med različnimi investitorji** **gospodarske javne infrastrukture)**

(1) Investitor občinske ceste ali objekta oziroma naprave druge gospodarske javne infrastrukture, ki se gradi ali obnavlja v okviru projekta gradnje ali rekonstrukcije državne ceste, v celoti zagotovi financiranje takšne gradnje ali obnove, če zakon ne določa drugače.

(2) Določba prejšnjega odstavka se uporablja tudi v primeru, ko se v okviru projekta gradnje ali rekonstrukcije avtoceste ali hitre ceste, katere investitor je koncesionar iz 11. ali posebna gospodarska družba iz 46. člena tega zakona, gradi ali obnavlja druga državna cesta.

(3) Infrastrukturo, ki se v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena gradi v okviru projekta gradnje ali rekonstrukcije državne ceste, mora upravljavec, določen v pogodbi iz četrtega odstavka tega člena, po njeni končani izgradnji prevzeti v upravljanje in vzdrževanje. Če je ne prevzame v upravljanje oziroma vzdrževanje, mora povrniti vse stroške in vso škodo, povezano s to infrastrukturo, ki nastane investitorju ceste, od katerega bi infrastrukturo moral prevzeti.

(4) Razmejitev obveznosti med investitorji iz prvega in drugega odstavka tega člena ter upravljavci se podrobneje uredi s pogodbo.

(5) Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporabljajo, če je gradnja ali obnova gospodarske javne infrastrukture nujna posledica gradnje ali rekonstrukcije državne ceste (npr. odprava škode, nastale na infrastrukturi zaradi gradnje ali rekonstrukcije državne ceste, prestavitev infrastrukture zaradi gradnje državne ceste, ipd.).

30. člen **(največje dovoljene osne obremenitve vozil na javnih cestah)**

(1) Na javnih cestah vozila ali skupine vozil, sama ali skupaj s tovorom, ne smejo preseirati največjih dovoljenih osnih obremenitev, predpisanih za posamezne vrste vozil ali skupine vozil.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka na javnih cestah vozila ali skupine vozil, sama ali skupaj s tovorom, ne smejo preseirati omejenih osnih obremenitev, odrejenih s prometnim znakom.

(3) Voznik, ki opravlja prevoz v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom tega člena, oseba, ki naloži tovor, in naročnik prevoza, ki zahteva, da se prevoz opravlja v nasprotju s prvim

oziroma drugim odstavkom tega člena, se kaznujejo za prekršek z globo:

- 200 eurov, če osna obremenitev presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno osno obremenitev od 3 do vključno 10 odstotkov;
- 300 eurov, če osna obremenitev presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno osno obremenitev nad 10 do vključno 20 odstotkov;
- 600 eurov, če osna obremenitev presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno osno obremenitev nad 20 do vključno 30 odstotkov;
- 900 eurov, če osna obremenitev presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno osno obremenitev nad 30 odstotkov.

(4) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja prevoz v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom tega člena, ki naloži tovor, oziroma kot naročnik prevoza zahteva, da se prevoz opravlja v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globo:

- 600 eurov, če osna obremenitev presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno osno obremenitev od 3 do vključno 10 odstotkov;
- 900 eurov, če osna obremenitev presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno osno obremenitev nad 10 do vključno 20 odstotkov;
- 1.800 eurov, če osna obremenitev presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno osno obremenitev nad 20 do vključno 30 odstotkov;
- 3.000 eurov, če osna obremenitev presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno osno obremenitev nad 30 odstotkov.

(5) Odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja prevoz v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena, ki naloži tovor, oziroma kot naročnik prevoza zahteva, da se prevoz opravlja v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globo 500 eurov.

(6) Na javnih cestah je prepovedan promet vozil, katerih osne obremenitve presegajo dovoljene osne obremenitve po določilih proizvajalca vozila.

(7) Voznik, ki opravlja prevoz v nasprotju s prejšnjim odstavkom, se kaznuje za prekršek z globo 400 eurov.

(8) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja prevoz v nasprotju s šestim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globo:

- 600 eurov, če osna obremenitev presega dovoljeno osno obremenitev po določilih proizvajalca vozila do vključno 10 odstotkov;
- 900 eurov, če osna obremenitev presega dovoljeno osno obremenitev po določilih proizvajalca vozila nad 10 do vključno 20 odstotkov;
- 1.800 eurov, če osna obremenitev presega dovoljeno osno obremenitev po določilih proizvajalca vozila nad 20 do vključno 30 odstotkov;
- 3.000 eurov, če osna obremenitev presega dovoljeno osno obremenitev po določilih proizvajalca vozila nad 30 odstotkov.

(9) Odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja prevoz v nasprotju s šestim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globo 500 eurov.

31. člen
(največje dovoljene skupne in največje dovoljene
mase vozil na javnih cestah)

(1) Na javnih cestah vozila ali skupine vozil, sama ali skupaj s tovorom, ne smejo presegati največjih dovoljenih skupnih mas, predpisanih za posamezne vrste vozil ali skupine vozil.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka na javnih cestah vozila ali skupine vozil, sama ali skupaj s tovorom, ne smejo presegati omejenih skupnih mas, odrejenih s prometnim znakom.

(3) Voznik, ki opravlja prevoz v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom tega člena, oseba, ki naloži tovor, in naročnik prevoza, ki zahteva, da se prevoz opravlja v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globo:

- 200 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno skupno maso od 3 do vključno 10 odstotkov;
- 300 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno skupno maso nad 10 do vključno 20 odstotkov;
- 600 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno oziroma omejeno skupno maso nad 20 do vključno 30 odstotkov;
- 900 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno skupno maso nad 30 odstotkov.

(4) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja prevoz v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom tega člena, ki naloži tovor, oziroma kot naročnik prevoza zahteva, da se prevoz opravlja v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom tega člena se kaznuje za prekršek z globo:

- 600 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno skupno maso od 3 do vključno 10 odstotkov;
- 900 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno skupno maso nad 10 do vključno 20 odstotkov;
- 1.800 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno skupno maso nad 20 do vključno 30 odstotkov;
- 3.000 eurov, če skupna masa presega največjo dovoljeno oziroma s prometnim znakom omejeno skupno maso nad 30 odstotkov.

(5) Odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja prevoz v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom tega člena, ki naloži tovor, oziroma kot naročnik prevoza zahteva, da se prevoz opravlja v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom tega člena se kaznuje za prekršek z globo z globo 500 eurov.

(6) Na javnih cestah je prepovedan promet vozil, katerih skupna masa presega največjo dovoljeno maso po določilih proizvajalca vozila.

(7) Voznik, ki opravlja prevoz v nasprotju s prejšnjim odstavkom, se kaznuje za prekršek z globo 400 eurov.

(8) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja prevoz v nasprotju s šestim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globo:

- 600 eurov, če največja dovoljena masa presega največjo dovoljeno maso po določilih proizvajalca vozila do vključno 10 odstotkov;

- 900 eurov, če največja dovoljena masa presega največjo dovoljeno maso po določilih proizvajalca vozila nad 10 do vključno 20 odstotkov;
- 1.800 eurov, če največja dovoljena masa presega največjo dovoljeno maso po določilih proizvajalca vozila nad 20 do vključno 30 odstotkov;
- 3.000 eurov, če največja dovoljena masa presega največjo dovoljeno maso po določilih proizvajalca vozila nad 30 odstotkov.

(9) Odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja prevoz v nasprotju s šestim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globo 500 eurov.

32. člen **(izredni prevoz po javni cesti)**

(1) Izredni prevoz je prevoz z vozilom ali skupino vozil, ki samo ali skupaj z nedeljivim tovorom presega s predpisi dovoljeno skupno maso, osne obremenitve ali mere (širina, dolžina, višina). Izredni prevoz je tudi prevoz, pri katerem je vozilo samo ali skupaj s tovorom v mejah s predpisom dovoljene skupne mase, osnih obremenitev ali mer, vendar pa presega omejitev katerega koli od teh elementov, ki je odrejena na cesti ali njenem delu.

(2) Izredni prevoz se lahko opravi na podlagi dovoljenja za izredni prevoz, ki se izda, če izdajatelj dovoljenja za izredni prevoz ugotovi, da vozila ali tovora od izvora do cilja ni mogoče prepeljati po železnici ali z drugimi prometnimi sredstvi ali če predlagatelj izrednega prevoza dokaže, da bi prevoz s temi prometnimi sredstvi povzročil večje skupne stroške prevoza v primerjavi s stroški dodatnih ukrepov za usposobitev prevozne poti za prevoz po cesti.

(3) Vozilo s tovorom ali vozilo samo sme presegati s predpisom dovoljene ali s prometnim znakom omejene osne obremenitve, skupne mase ali mere le v obsegu in pod pogoji, navedenimi v dovoljenju za izredni prevoz po javni cesti.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je izredni prevoz po javni cesti dovoljen brez dovoljenja za izredni prevoz, ki se mora opraviti zaradi intervencije ob prometnih in drugih nesrečah ter izrednih dogodkih, zaradi obrambnih potreb, pri vleki pokvarjenega ali poškodovanega avtobusa ali tovornega vozila, ustavljenega na vozišču, vendar le do najbližjega kraja, kjer se lahko to vozilo izloči iz prometa, ter za vozila pri zimskem vzdrževanju cest.

(5) Dovoljenje za izredni prevoz, ki poteka samo po državnih oziroma po državnih in občinskih cestah izda Direkcija Republike Slovenije za ceste (v nadaljnjem besedilu: direkcija). V primeru poteka izrednega prevoza tudi po občinski cesti mora biti pridobljeno predhodno soglasje njenega upravljavca. Upravljavec občinske ceste mora soglasje izdati v roku treh dni od prejetja vloge in ga po elektronski poti posredovati direkciji, sicer se šteje, da je soglasje dano.

(6) Dovoljenje za izredni prevoz, ki poteka samo po občinskih cestah, izda upravljavec občinske ceste, če občina z odlokom ne določi drugače.

(7) V dovoljenju za izredni prevoz se lahko na predlog imetnika dovoljenja za izredni prevoz pred prenehanjem veljavnosti dovoljenja spremenijo podatki o vozilih za izredni prevoz, tovoru, prevoznih poti ali o roku veljavnosti, če je sprememba upravičena in je izredni prevoz pod spremenjenimi pogoji izvedljiv.

(8) O izdaji dovoljenja za izredni prevoz mora izdajatelj obvestiti pristojno policijsko upravo in upravljavce cest, po katerih bo izredni prevoz potekal, občinsko redarstvo, če bo izredni prevoz potekal tudi po občinskih cestah, in prometno-informacijski center.

(9) Višina povračil za izredne prevoze je odvisna od škodnih vplivov izrednih prevozov na javno cestno infrastrukturo in jih predpiše vlada.

(10) Za izredni prevoz, ki poteka tudi po občinskih cestah in cestah, ki jih upravlja koncesionar iz 11. ali 57. člena oziroma gospodarska družba iz 46. člena tega zakona, in za katerega dovoljenja za izredni prevoz izdaja direkcija, so upravljavci teh cest upravičeni do sorazmernega deleža povračila za izredni prevoz.

(11) Izredni prevoz brez dovoljenja za izredni prevoz je prepovedan.

(12) Evidenco izdanih dovoljenj za izredne prevoze vodijo izdajatelji dovoljenj.

(13) Minister, pristojen za promet, podrobneje predpiše pogoje za izdajo dovoljenj za izredne prevoze po javnih cestah ter način in pogoje izvajanja izrednih prevozov po javnih cestah.

(14) Usposobljenost tranzitnih smeri za prevzem izrednih prevozov zagotavljajo izvajalci rednega vzdrževanja cest v okviru izvajanja javne službe.

(15) Voznik, ki opravlja izredni prevoz v nasprotju z dovoljenjem za izredni prevoz, oseba, ki naloži tovor v nasprotju z dovoljenjem za izredni prevoz, oziroma naročnik prevoza, ki zahteva, da se prevoz opravlja v nasprotju z dovoljenjem za izredni prevoz, se kaznuje za prekršek z globo:

- 200 eurov, če skupna masa presega do vključno 10 odstotkov s predpisom dovoljene ali s prometnim znakom omejene skupne mase, ali širina presega od 2,6 metra do vključno 3 metre ali dolžina presega do vključno 25 odstotkov največje s predpisi dovoljene ali s prometnim znakom omejene dolžine, ali če osna obremenitev presega do vključno 10 odstotkov največje s predpisom dovoljene ali s prometnim znakom omejene osne obremenitve na javni cesti;

- 300 eurov, če je skupna masa prekoračena nad 10 odstotkov s predpisom dovoljene ali s prometnim znakom omejene skupne mase in ne več kot 60 ton, ali širina nad 3 metre in ne več kot 3,5 metrov ali višina nad 4,2 metra in ne več kot 4,5 metrov ali dolžina nad 25 odstotkov in je ne več kot za 40 odstotkov večja od največje s predpisi dovoljene ali s prometnim znakom omejene dolžine, ali je osna obremenitev za več kot 10 odstotkov in ne več kot 20 odstotkov nad največjo s predpisom dovoljeno ali s prometnim znakom omejeno osno obremenitvijo na javni cesti;

- 600 eurov, če skupna masa ali mere ali osna obremenitev presega najvišje vrednosti iz prejšnje alineje, ali če se prevažajo deljivi tovor kot izredni prevoz.

(16) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja izredni prevoz v nasprotju z dovoljenjem za izredni prevoz, ki naloži tovor, oziroma kot naročnik prevoza zahteva, da se prevoz opravlja v nasprotju z dovoljenjem za izredni prevoz se kaznuje za prekršek z globo:

- 600 eurov, če skupna masa presega do vključno 10 odstotkov s predpisom dovoljene ali s prometnim znakom omejene skupne mase, ali širina presega od 2,6 metra do vključno 3 metre ali dolžina presega do vključno 25 odstotkov največje s predpisi dovoljene ali s prometnim znakom omejene dolžine, ali če osna obremenitev presega do vključno 10 odstotkov največje s predpisom dovoljene ali s prometnim znakom omejene osne obremenitve na javni cesti;

- 900 eurov, če je skupna masa prekoračena nad 10 odstotkov s predpisom dovoljene ali s prometnim znakom omejene skupne mase in ne več kot 60 ton, ali širina nad 3 metre in ne več kot 3,5 metre ali višina nad 4,2 metra in ne več kot 4,5 metrov ali dolžina nad 25 odstotkov in je

ne več kot za 40 odstotkov večja od največje s predpisi dovoljene ali s prometnim znakom omejene dolžine, ali je osna obremenitev za več kot 10 odstotkov in ne več kot 20 odstotkov na največjo s predpisom dovoljene ali s prometnim znakom omejeno osno obremenitvijo na javni cesti;

- 1.800 eurov, če skupna masa ali mere ali osna obremenitev presega najvišje vrednosti iz prejšnje alineje, ali če se prevažata deljiv tovor kot izredni prevoz.

(17) Odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja izredni prevoz v nasprotju z dovoljenjem za izredni prevoz, ki naloži tovor, oziroma kot naročnik prevoza zahteva, da se prevoz opravlja v nasprotju z dovoljenjem za izredni prevoz se kaznuje za prekršek z globlo 500 eurov.

(18) Voznik, ki opravlja izredni prevoz brez dovoljenja za izredni prevoz se kaznuje za prekršek z globlo 1.000 eurov.

(19) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja izredni prevoz brez dovoljenja za izredni prevoz, se kaznuje za prekršek z globlo 3.000 eurov, njihova odgovorna oseba pa z globlo 1.000 eurov.

(20) Z globlo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek izvajalec rednega vzdrževanja cest, ki ne zagotovi usposobljenosti tranzitne smeri za izredne prevoze, odgovorna oseba izvajalca rednega vzdrževanja pa z globlo 500 eurov.

35. člen (avtobusna postajališča)

(1) Avtobusna postajališča na avtocesti in hitri cesti niso dovoljena.

(2) Avtobusna postajališča na glavnih in regionalnih cestah morajo biti izven vozišča.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se lahko v primeru, da prostorske ali druge tehnične zahteve ne omogočajo gradnje avtobusnega postajališča izven vozišča, avtobusno postajališče vzpostavi na vozišču.

(4) Za vzpostavitev avtobusnega postajališča na vozišču mora biti pridobljeno strokovno mnenje komisije.

(5) Komisijo iz prejšnjega odstavka sestavljajo predstavnik upravljavca ceste, policije, inšpekcije za ceste, v primeru državne ceste pa tudi predstavnik občine. Za državne ceste imenuje komisijo minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve, za občinske ceste pa jo imenuje župan.

(6) Stroške gradnje avtobusnega postajališča krije njen predlagatelj. Vzpostavljeno avtobusno postajališče izven vozišča postane del javne ceste.

(7) Za vzpostavitev avtobusnih postajališč na občinskih cestah in nekategoriziranih cestah, ki se uporabljajo za javni cestni promet, se smiselno uporabljajo določbe tega člena.

40. člen (podatki o javnih cestah)

(1) Za potrebe načrtovanja, spremljanja stanja, upravljanja, vzdrževanja in statistične namene se vodi evidenca o javnih cestah kot banka cestnih podatkov (v nadaljnjem besedilu: BCP), ki obsega opisne, numerične, grafične in druge podatke o javnih cestah in objektih na njih in predstavlja enotno zbirko podatkov.

(2) BCP vsebuje tehnične podatke o državnih oziroma občinskih cestah, podatke o objektih na državnih oziroma občinskih cestah ter podatke o državnih oziroma občinskih kolesarskih povezavah in poteh. Poleg tehničnih podatkov vsebuje BCP tudi podatke o prometnih obremenitvah in izdatkih za javne ceste. Podatki o javnih cestah in objektih na njih morajo biti izkazani tako, da je razvidna umestitev posameznih sestavnih delov ceste v prostoru.

(3) BCP vodi in vzdržuje za državne ceste direkcija, za občinske ceste pa občina. Za ceste, ki jih upravlja koncesionar iz 11. ali 57. člena oziroma gospodarska družba iz 46. člena tega zakona, zagotavlja podatke ta upravljavec. Direkcija, koncesionar iz 11. ali 57. člena oziroma gospodarska družba iz 46. člena tega zakona in občine pridobivajo podatke iz obstoječih uradnih zbirk, ki jih potrebujejo za BCP, brezplačno.

(4) Podatki iz drugega odstavka tega člena se zbirajo neposredno iz projektne dokumentacije izvedenih del, uradnih kartografskih gradiv, popisnih obrazcev, slikovnega gradiva, drugih zbirk ter posebnih meritev oziroma zajemom podatkov neposredno na terenu.

(5) Topografske podatke o javnih cestah in objektih na njih, kakor tudi vsako spremembo podatkov, mora posamezni zavezanec za vodenje in vzdrževanje podatkov posredovati organu, pristojnemu za geodetske zadeve, za potrebe vodenja zbirnega katastra gospodarske javne infrastrukture najpozneje v treh mesecih od nastanka sprememb.

(6) Minister, pristojen za promet, predpiše način označevanja javnih cest ter vodenja podatkov o javnih cestah in objektih na njih.

41. člen **(omrežje kolesarskih povezav)**

(1) Kolesarska povezava je niz prometnih površin, namenjenih javnemu prometu kolesarjev in drugih udeležencev pod pogoji, določenimi s pravili cestnega prometa, in predpisi, ki urejajo javne ceste, ter je označena s predpisano prometno signalizacijo.

(2) Kolesarska povezava je lahko izvedena kot kolesarska pot, kolesarska steza, kolesarski pas ali kot prometna površina, ki je namenjena tudi drugim udeležencem v prometu.

(3) Kadar kolesarska povezava poteka po kolesarski poti, je ta lahko samostojna javna cesta, ki je namenjena le prometu kolesarjev.

(4) Glede na povezovalni pomen v prostoru se kolesarske povezave delijo na daljinske, glavne, regionalne in lokalne kolesarske povezave.

(5) Kolesarske povezave se lahko med seboj deloma prekrivajo.

(6) Vzpostavitev in označitev ter vzdrževanje omrežja kolesarskih povezav je v javnem interesu.

(7) Minister, pristojen za promet, predpiše merila za razvrstitev kolesarskih povezav, pravila za označitev in evidentiranje ter minimalne pogoje za vzpostavitev in vzdrževanje kolesarskih povezav.

46. člen
(posebna gospodarska družba za državne ceste)

Za organiziranje in vodenje gradnje ter vzdrževanja določenih državnih cest in upravljanje teh cest se lahko ustanovi posebna gospodarska družba pod pogoji in na način, kot to določi poseben zakon.

47. člen
(sofinanciranje gradnje državne ceste)

(1) Gradnjo prometnih površin, objektov in naprav iz prvega odstavka 62. člena tega zakona na, ob, pod ali nad voziščem državne ceste ter ureditev prehodov za pešce v naselju, ki so potrebne zaradi pretočnosti in varnosti državne ceste, financira oziroma sofinancira občina. Financiranje oziroma sofinanciranje teh prometnih površin, objektov in naprav se uredi s posebno pogodbo, ki jo skleneta Republika Slovenija in občina.

(2) Če je gradnja ali rekonstrukcija priključka na državno cesto pogojena tudi z rekonstrukcijo državne ceste, stroške rekonstrukcije državne ceste nosi investitor priključka. Financiranje rekonstrukcije in druge medsebojne obveznosti se uredijo s posebno pogodbo, ki jo skleneta Republika Slovenija in investitor priključka na državno cesto.

(3) Če narava proizvodne ali storitvene dejavnosti gospodarskega subjekta zahteva gradnjo ali rekonstrukcijo državne ceste z boljšimi elementi in v večjem obsegu, kot to zahtevata povprečen obseg in struktura prometa, gospodarska družba ali podjetnik posameznik financira ta dela v obsegu stroškov dodatno potrebnih del na državni cesti. Financiranje se uredi s posebno pogodbo, ki jo skleneta Republika Slovenija in zainteresirana gospodarska družba ali podjetnik posameznik.

(4) Če je gradnja določenih prometnih površin, objektov in naprav iz prvega odstavka tega člena nujna zaradi povečanja pretočnosti in varnosti prometa po državni cesti skozi naselje, lahko zagotovi za ta namen potrebna sredstva Republika Slovenija.

(5) Pogodbo iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena v imenu in za račun Republike Slovenije sklene minister, pristojen za promet.

53. člen
(dovoljenje za začasno uporabo državne ceste)

(1) Za novo ali rekonstruirano državno cesto, za katero je bilo izdano gradbeno dovoljenje, lahko ministrstvo, pristojno za promet, izda dovoljenje za začasno uporabo že pred dokončanjem vseh del zunaj vozišča ceste, predvidenih z izdanim gradbenim dovoljenjem, če je ugotovljeno, da vozišče izpolnjuje pogoje za varno odvijanje prometa.

(2) Pregled državne ceste iz prejšnjega odstavka se opravi po postopku iz osmega odstavka 18. člena tega zakona. O pregledu se sestavi zapisnik, ki je priloga za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka.

(3) Dovoljenje za začasno uporabo velja do pridobitve uporabnega dovoljenja s strani pristojnega upravnega organa, vendar največ pet let.

(4) Pridobitev dovoljenja za začasno uporabo državne ceste je obvezna, ko je čas od končanja del na vozišču ceste do dokončanja preostalih del po gradbenem dovoljenju daljši od 60 dni.

(5) Če se za začasno cesto uporabi dokončana posamezna faza nove ali rekonstruirane ceste ter če je gradnja ali rekonstrukcija končana in še ni izdano dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, upravljavec ceste lahko konča zaporo prometa in pod posebnimi pogoji dovoli začasno uporabo ceste, če je odgovorni nadzornik izvedenih del predhodno podal pisno izjavo, da so dela opravljena skladno s tehničnimi zahtevami in je zagotovljena varnost ceste.

62. člen

(vzdrževanje prometnih površin ter objektov in naprav v naseljih)

(1) V območju meje naselja občine vzdržujejo prometne površine, objekte in naprave na, ob ali nad voziščem državne ceste, ki so v funkciji javnih površin naselja:

- odstavne pasove, odstavne niše, parkirne površine, avtobusna postajališča in podobne prometne površine, namenjene odvijanju prometa v naselju;
- podhode in nadhode za pešce ali kolesarje;
- cestno razsvetljava, semaforje ter drugo prometno signalizacijo z zunanjo ali notranjo osvetlitvijo s pripadajočim napajanjem, vključno z oskrbo z električno energijo;
- kolesarske steze in pločnike;
- zelene površine in urbano opremo v območju cestnega sveta.

(2) Občine krijejo sorazmeren del stroškov za vzdrževanje državne ceste skozi naselja, če je ta zaradi potreb odvijanja prometa v naselju zgrajena s širšim voziščem kot zunaj naselja.

65. člen

(omejitve uporabe državne ceste)

(1) Direkcija oziroma koncesionar iz 11. ali 57. člena oziroma gospodarska družba iz 46. člena tega zakona lahko začasno, vendar največ za dobo enega leta, prepove ali omeji uporabo ceste ali njenega dela (omejitev prometa posameznih vrst vozil, zmanjšanje dovoljene skupne mase, osne obremenitve ali dimenzij vozil, zmanjšanje dovoljene hitrosti vozil in drugi ukrepi), če je državna cesta ali njen del v takem stanju:

- da promet po njej ni mogoč ali je mogoč samo promet posameznih vrst vozil,
- da bi promet posameznih vrst vozil povzročil pospešeno propadanje te ceste,
- če to terjajo drugi utemeljeni razlogi, ki se nanašajo na zavarovanje ceste in varnost prometa na njej (posebne razmere zaradi snega, poledice, odjuge, močnega vetra, burje, nenadne poškodbe ceste ali ovire na cesti).

(2) Direkcija oziroma koncesionar iz 11. ali 57. člena oziroma gospodarska družba iz 46. člena tega zakona morajo o ukrepih, ki jih utemeljujejo razlogi iz prve ali druge alineje prejšnjega odstavka, po elektronski poti obvestiti ministrstvo, pristojno za promet, policijo, pristojni center za obveščanje, pristojni inšpekcijski organ za ceste in prometno-informacijski center najmanj sedem dni pred izvedbo ukrepa na državni cesti. Prometno-informacijski center mora ukrepih obvestiti javnost najmanj tri dni pred izvedbo ukrepa.

(3) Ukrepe, ki jih utemeljujejo razlogi iz tretje alineje prvega odstavka tega člena, lahko sprejme tudi izvajalec rednega vzdrževanja ceste ali vodja intervencije ob prometnih in drugih nesrečah ter izrednih dogodkih. O teh ukrepih morata nemudoma obvestiti upravljavca državne ceste, policijo, pristojno občinsko redarstvo, pristojni inšpekcijski organ za ceste in prometno-informacijski center, ki o ukrepih takoj obvesti javnost.

(4) Iz razlogov, določenih v prvem odstavku tega člena, lahko minister, pristojen za promet, odredi prepovedi in omejitve uporabe ceste, katerih trajanje je daljše od enega leta.

(5) Minister, pristojen za promet, lahko na posameznih državnih cestah, ki potekajo skozi ali mimo naselja in vzporedno s katerimi potekajo državne ceste enakih ali boljših prometno tehničnih lastnosti, odredi prepovedi in omejitve uporabe državne ceste za tovorna vozila, katerih največja dovoljena masa presega 7,5 ton, razen za prevoze teh vozil v lokalnem prometu, če je to potrebno zaradi povečanja pretočnosti prometa ali varstva naravnega in bivalnega okolja.

(6) Ukrepe omejitve uporabe državne ceste mora izvesti izvajalec rednega vzdrževanja ceste v okviru izvajanja te javne službe.

(7) Z globo 1.000 evrov se kaznuje za prekršek izvajalec rednega vzdrževanja cest, ki ne sprejme ustreznih ukrepov in na predpisan način ne obvešča subjektov po tretjem odstavku tega člena, odgovorna oseba izvajalca rednega vzdrževanja ceste pa z globo 500 evrov.

69. člen

(spremljajoče dejavnosti ob državni cesti)

(1) Namenske površine za opravljanje spremljajočih dejavnosti ob državnih cestah direkcija z javnim razpisom odda najugodnejšemu ponudniku.

(2) Stvarne pravice in medsebojna razmerja v zvezi z opravljanjem spremljajočih dejavnosti se uredijo s pogodbo med direkcijo in ponudnikom.

(3) Tehnične pogoje glede rabe površin in pogoje za postavitve objektov in naprav določi direkcija s soglasjem.

(4) Z globo 200 evrov se kaznuje za prekršek posameznik, ki postavi na površinah ob javni cesti, določenih za te namene, objekte in naprave za opravljanje spremljajočih dejavnosti brez ali v nasprotju s soglasjem direkcije.

(5) Z globo 2.000 evrov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka, njihova odgovorna oseba pa z globo 200 evrov.

73. člen

(zapora ceste zaradi del ali prireditev na državni cesti)

(1) Dela na državni cesti ali ob njej, ki vplivajo na promet na tej cesti, in jo je zaradi tega treba delno ali popolno zapreti za promet, se lahko opravljajo le z dovoljenjem iz 74. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka dovoljenje za delno ali popolno zaporo ceste ni potrebno za redno vzdrževanje cest.

(3) Dovoljenje za zaporo glavne ali regionalne ceste je treba pridobiti tudi za športne in druge prireditve na njej. Športne in druge prireditve na avtocestah in hitrih cestah, zaradi katerih bi jih

bilo treba popolnoma zapreti za promet, niso dovoljene.

(4) Dovoljenje za popolno zaporo glavne ali regionalne ceste se lahko izda, če je promet mogoče preusmeriti na druge javne ceste ali če se promet zaradi zapore na glavni cesti ne ustavi za več kot 30 minut oziroma zaradi zapore na regionalni cesti za več kot 60 minut.

(5) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim, tretjim in četrtem odstavkom tega člena.

(6) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s prvim, tretjim in četrtem odstavkom tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

(7) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek izvajalec rednega vzdrževanja državne ceste, če delno ali popolno zaporo državne ceste zaradi del na cesti ali športnih in drugih prireditvev izvede brez dovoljenja, razen v primerih iz drugega odstavka tega člena, odgovorna oseba izvajalca rednega vzdrževanja ceste pa z globo 200 eurov.

74. člen **(izdaja dovoljenj za zaporo državne ceste)**

(1) Dovoljenje za delno ali popolno zaporo državne ceste izda direkcija in ga vroči predlagatelju zapore. O izdaji dovoljenja direkcija obvesti policijo, pristojni center za obveščanje, pristojni inšpekcijski organ za ceste in izvajalca rednega vzdrževanja ceste, na katero se dovoljenje nanaša.

(2) Z dovoljenjem za zaporo državne ceste se določijo pogoji za izvedbo zapore ceste, preusmeritve prometa zaradi zapore ceste in čas njenega trajanja.

(3) Če za predlagano zaporo ni predpisan elaborat zapore ceste v skladu s predpisom, ki ureja označevanje in zavarovanje del na javnih cestah in ovir v cestnem prometu, mora vloga vsebovati podatke o lokaciji, vrsti in obsegu del, zaradi katerih se predlaga zapora ceste, čas trajanja zapore in navedbo tipske sheme začasne prometne ureditve. Direkcija lahko spremeni čas in trajanje zapore ceste, zlasti če se ta predlaga med prireditvami, predvidenimi s koledarjem večjih športnih prireditvev, med turistično sezono ali med povečanimi prometnimi obremenitvami ceste.

(4) Določba prejšnjega odstavka o vsebini vloge za zaporo državne ceste zaradi del na cesti se smiselno uporablja tudi za športne in druge prireditve na cesti.

(5) Direkcija mora za zaporo ceste iz 11. člena tega zakona pridobiti predhodno mnenje upravljavca te ceste.

(6) Stroške za izvedbo zapore ceste in preusmeritve prometa zaradi zapore ceste krije njen predlagatelj.

(7) Zaporo postavi izvajalec rednega vzdrževanja državne ceste. Zavezanec za izvedbo zapore ceste mora o njej in o preusmeritvi prometa obvestiti direkcijo, prometno-informacijski center, policijo, pristojno občinsko redarstvo in pristojni inšpekcijski organ za ceste najmanj tri dni pred prvo postavitvijo zapore ter takoj ob vsaki njeni spremembi. V tem primeru obveščanje po 7.

členu tega zakona ni potrebno.

(8) Izvajalec rednega vzdrževanja državne ceste, na kateri je delna zapora ceste, mora v primeru upravičene potrebe vsaj enkrat tedensko vozilom, s katerimi se opravlja izredni prevoz, brezplačno omogočiti prehod skozi zaporo ceste.

(9) Obveščenost javnosti o izvedbi zapore državne ceste in o preusmeritvi prometa zagotovi prometno-informacijski center.

(10) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek izvajalec rednega vzdrževanja državne ceste, ki ravna v nasprotju s sedmim odstavkom tega člena, ali če delno ali popolno zaporo državne ceste izvede v nasprotju z dovoljenjem, odgovorna oseba izvajalca rednega vzdrževanja državne ceste pa z globo 500 eurov.

76. člen

(prometna ureditev na državnih cestah)

(1) Prometno ureditev ali njeno spremembo na državni cesti oziroma njenem delu odredi z delovnim nalogom direkcija. Pri zahtevnejših prometnih ureditvah je sestavni del delovnega naloga elaborat prometne ureditve.

(2) Prometna ureditev iz prejšnjega odstavka obsega zlasti:

- določitev uporabe ceste za določene vrste vozil oziroma uporabnikov (cesta, rezervirana za motorna vozila, kolesarska pot) in meje naselij;
- določitev omejitev hitrosti vozil;
- določitev prepovedi prehitevanja;
- določitev prednostnih smeri in sistema ter način vodenja prometa;
- določitev prehodov za pešce in kolesarje;
- določitev ukrepov za umirjanje prometa na odsekih državne ceste skozi naselja;
- določitev drugih prepovedi, obveznosti ali omejitev, razen omejitev uporabe državne ceste iz 68. člena tega zakona.

(3) Omejitev največje dovoljene hitrosti vozil na cesti izven naselja ne sme biti manjša od 50 km/h, razen če to terjajo utemeljeni razlogi za varnost ceste in prometa na njej.

(4) Prometna ureditev iz tega člena mora biti označena s predpisano prometno signalizacijo.

77. člen

(prometna signalizacija in prometna oprema na državnih cestah)

(1) O postavitvi, zamenjavi, dopolnitvi ali odstranitvi prometne signalizacije in prometne opreme na državnih cestah odloča direkcija, če s tem zakonom ni določeno drugače.

(2) Na državni cesti se sme postavljati turistična in druga obvestilna signalizacija samo v skladu s predpisi, ki urejajo prometno signalizacijo. O postavitvi turistične in druge obvestilne

signalizacije odloča direkcija, ki ima pravico do povrnitve stroškov za postavitve, vzdrževanje in odstranitve.

(3) Pravna ali fizična oseba, ki ji je bila podeljena koncesija za redno vzdrževanje državnih cest, lahko spreminja prometno signalizacijo in opremo le s predhodnim delovnim nalogom direkcije, razen v primerih iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona.

78. člen (obveščanje in oglaševanje ob državni cesti)

(1) Postavljanje objektov za obveščanje in oglaševanje je v območju državne ceste zunaj naselja prepovedano.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko direkcija izda soglasje za postavitve objektov za obveščanje in oglaševanje, ki so opredeljeni kot enostavni objekti:

- če so obvestila namenjena izboljšanju prometne varnosti,
- če se oglašuje gospodarski subjekt, ki dejavnost izvaja v stavbi zgrajeni v varovalnem pasu državne ceste,
- če se objekt za obveščanje in oglaševanje postavlja na servisne prometne površine državne ceste ali druge površine, ki so v lasti fizičnih ali pravnih oseb, pod pogojem da vsebina obvestila oziroma oglasa ni vidna z državne ceste.

(3) Objekti za obveščanje in oglaševanje se ob državnih cestah v naselju lahko postavljajo le izven preglednega polja, pregledne berme, preglednostnega prostora in območja vzdolž vozišča ceste, predpisanega za postavitve prometne signalizacije.

(4) Postavljanje elektronskih prikazovalnikov ob državnih cestah je prepovedano. Svetlobne vitrine se lahko ob državnih cestah v naselju postavljajo zunaj vozišča državne ceste.

(5) Soglasje za postavitve objektov iz drugega in tretjega odstavka tega člena, katerih gradnja je predvidena v območju državne ceste, izda direkcija na podlagi predloženega elaborata za postavitve objekta za obveščanje in oglaševanje, razen v primeru obvestila, namenjenega izboljšanju prometne varnosti, katerega postavitve se odredi z delovnim nalogom direkcije.

(6) Pravne ali fizične osebe, ki so lastniki ali imetniki pravice uporabe elektronskih prikazovalnikov, ki so postavljeni ob državnih cestah, morajo le te odstraniti najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(7) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s četrtem odstavkom tega člena ali brez soglasja postavi objekt za obveščanje in oglaševanje v območju državne ceste ali ga postavi v nasprotju s pogoji iz soglasja.

(8) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka, njihova odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

79. člen (pritožbeni organ in stroški soglasij)

(1) O soglasjih in dovoljenjih iz 24., 25., 26., 27., 32., 50., 65., 66., 67., 68., 69, 70. in 78. člena tega zakona, ki jih izdaja direkcija ali občina oziroma koncesionar iz 11. ali 57. člena ali gospodarska družba iz 46. člena tega zakona na podlagi javnega pooblastila, se odloči z odločbo, izdano v upravnem postopku.

(2) Zoper dovoljenja in soglasja, ki jih po določbah tega zakona izdaja direkcija ali koncesionar iz 11. oziroma 57. člena ali gospodarska družba iz 46. člena tega zakona, je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za promet.

(3) Soglasodajalci za pripravo in izdajo upravnih odločb v primeru gradnje oziroma izvajanja del v varovalnem pasu in del, ki lahko vplivajo na varnost cestnega prometa, niso upravičeni do plačila taks.

82. člen

(naloge ministrstva, pristojnega za promet)

(1) Ministrstvo, pristojno za promet, je odgovorno za zagotavljanje vseh vidikov varnosti predora. Ministrstvo, pristojno za promet, sprejema odločitve v zvezi z varnostjo predora, ki je deloma v drugi državi članici Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: država članica), po predhodnem soglasju pristojnega upravnega organa druge države članice ali daje predhodno soglasje k odločitvam tega organa.

(2) Ministrstvo, pristojno za promet, izda dovoljenje za obratovanje predora, če so izpolnjene varnostne zahteve, ki jih določa ta zakon in predpis iz drugega odstavka 81. člena tega zakona in če je izdano dovoljenje o poskusnem obratovanju oziroma uporabno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov.

(3) Ne glede na določbe 65. člena tega zakona ministrstvo, pristojno za promet, prepove ali omeji promet v predoru, če varnostne zahteve ali ukrepi, določeni s predpisom iz drugega odstavka 81. člena tega zakona, niso izpolnjeni. Ministrstvo, pristojno za promet, pri tem določi pogoje, pod katerimi se lahko ponovno vzpostavi običajen promet v predoru.

(4) Ministrstvo, pristojno za promet, mora poskrbeti, da so izvedene naslednje naloge:

- redno preskušanje in pregledovanje predorov ter oblikovanje varnostnih zahtev v zvezi s tem;
- vzpostavljanje organizacijskih in operativnih načrtov za usposabljanje in opremljanje služb za ukrepanje ob prometnih in drugih nesrečah ter izrednih dogodkih;
- opredelitev postopka za takojšnje zaprtje predora v nujnem primeru;
- izvajanje potrebnih ukrepov za zmanjšanje tveganja.

(5) Ministrstvo, pristojno za promet, je upravni organ v skladu s 4. členom Direktive 2004/54/ES.

(6) Ministrstvo, pristojno za promet, mora Komisiji Evropske unije vsaki dve leti do konca septembra poslati poročilo o požarih v predorih in o nesrečah, ki vplivajo na varnost uporabnikov cest v predorih, ter o njihovi pogostosti in vzrokih, jih oceniti in zagotoviti informacije o dejanski vlogi in učinkovitosti varnostnih sredstev in ukrepov.

91. člen
(upravljanje podatkov)

(1) Javna agencija za varnost prometa mora za vsako prometno nesrečo s smrtnim izidom, ki se zgodi na cesti, imenovati skupino strokovnjakov, ki raziščejo dejavnike nastanka prometne nesreče in sestavijo poročilo o nesreči, javna agencija pa to poročilo posreduje ministrstvu, pristojnemu za promet.

(2) Javna agencija za varnost prometa zagotovi izračun povprečne družbene cene nesreč s smrtnim izidom in povprečne družbene cene nesreč s hudimi telesnimi poškodbami. Ministrstvo, pristojno za promet, lahko oblikuje stopnje stroškov, ki se posodabljajo najmanj vsakih pet let.

92. člen
(presojevalec varnosti cest)

(1) Za presojevalca varnosti cest se lahko imenuje posameznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- najmanj izobrazbo, pridobljeno po univerzitetnih študijskih programih prve stopnje, s področja cestne infrastrukture, prometnega inženirstva ali prometne varnosti;
- najmanj deset let izkušenj na področju projektiranja cest, revidiranja ali recenziranja cestnih projektov ali izdelave prometno varnostnih analiz oziroma analiz cestnih nesreč;
- opravljen strokovni izpit za presojevalca varnosti cest.

(2) Presojevalec varnosti cest se mora najmanj vsaka tri leta udeležiti obdobjnega strokovnega usposabljanja.

(3) Strokovna usposabljanja in preverjanje usposobljenosti za presojevalca varnosti cest organizira javna agencija za varnost prometa.

(4) Presojevalce varnosti cest imenuje minister, pristojen za promet. Javna agencija za varnost prometa za namen spremljanja usposobljenosti imenovanih presojevalcev varnosti cest vzpostavi in vodi evidenco, ki vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime;

- EMŠO;

- datum in kraj rojstva;

- stalno oziroma začasno prebivališče;

- številka in datum izdaje potrdila o opravljenem strokovnem izpitu;

- datum opravljenega obdobjnega strokovnega usposabljanja.

(5) Način usposabljanja in preverjanja strokovne usposobljenosti, obrazec potrdila o uspešno opravljenem usposabljanju ter način vodenja evidence o izdanih potrdilih predpiše minister, pristojen za promet. Minister, pristojen za promet, podrobneje predpiše tudi način in pogoje opravljanja nalog imenovanih presojevalcev varnosti cest ter določi cenik njihovih storitev.

93. člen
(poročila presojevalca varnosti cest)

(1) Presojevalec varnosti cest izdelava poročilo o oceni učinka na varnost prometa, poročilo o preveritvi varnosti prometa in poročilo o pregledu varnosti ceste in ga pošlje upravljavcu ceste.

(2) Poročilo o pregledu varnosti ceste mora presojevalec varnosti cest posredovati javni agenciji za varnost prometa.

94. člen
(obveznost upoštevanja poročil)

(1) Poročilo o oceni učinka na varnost prometa in poročilo o preveritvi varnosti cestne infrastrukture, ki ju izdelava presojevalec varnosti cest, morata upoštevati izdelovalec projektne dokumentacije in upravljavec.

(2) Če izdelovalec projektne dokumentacije ali upravljavec ugotovi, da poročil iz prejšnjega odstavka ni mogoče upoštevati, izdelava izredno pisno poročilo, v katerem mora podrobno obrazložiti, zakaj predlogov presojevalca varnosti cest ni mogoče upoštevati. To poročilo je v obliki elaborata sestavni del projektne dokumentacije.

(3) Upravljavec pregledane ceste mora upoštevati poročilo o pregledu varnosti ceste.

(4) Poročilo o preveritvi varnosti cestne infrastrukture je sestavni del dokazila o zanesljivosti objekta.

(5) Javna agencija za varnost prometa lahko upravljavcu z odločbo odredi odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti in nadzira njihovo odpravo.

100. člen
(prometna ureditev na občinskih cestah)

(1) Za varen in nemoten potek prometa na občinskih cestah so odgovorne občine.

(2) Prometno ureditev na občinskih cestah določijo občine. Pri zahtevnejših prometnih ureditvah je sestavni del posamičnega konkretnega upravnega akta elaborat prometne ureditve.

(3) Prometna ureditev obsega:

- določitev uporabe ceste ali dela ceste za določene vrste vozil oziroma uporabnikov (cesta, rezervirana za motorna vozila, kolesarska pot ali steza, steza za pešce, steza za pešce in kolesarje, steza za jezdece) in mej naselij;
- določitev prednostnih smeri in sistem ter način vodenja prometa;
- določitev omejitev uporabe ceste ali njenega dela glede na vrsto prometa;
- določitev omejitev hitrosti vozil;
- ureditev kolesarskega prometa in določitev lokalnih kolesarskih povezav;
- ureditev parkiranja in ustavljanja vozil;
- določitev območij umirjenega prometa, območij omejene hitrosti in območij za pešce in prehodov za pešce;
- določitev ukrepov za umirjanje prometa za varnost otrok, pešcev in kolesarjev, zlasti v bližini vzgojno varstvenih, izobraževalnih in zdravstvenih ustanov, igrišč, stanovanjskih naselij in drugih območij, kjer se ti udeleženci cestnega prometa pojavljajo v večjem številu;
- določitev drugih prepovedi, obveznosti ali omejitev udeležencem prometa.

(4) Omejitev največje dovoljene hitrosti vozil na cesti izven naselja ne sme biti manjša od 50 km/h, razen če to zahtevajo utemeljeni razlogi za varnost ceste in prometa na njej.

(5) Prometna ureditev iz tretjega odstavka tega člena mora biti označena s predpisano prometno signalizacijo in prometno opremo. O postavitvi, zamenjavi, dopolnitvi ali odstranitvi prometne signalizacije na občinskih cestah odloča upravljavec občinskih cest.

101. člen **(zapora ceste zaradi del ali prireditev na občinski cesti)**

(1) Dela na občinski cesti ali ob njej, ki vplivajo na promet na tej cesti in jo je zaradi tega treba delno ali popolno zapreti za promet, se lahko opravljajo le z dovoljenjem upravljavca občinskih cest.

(2) Dovoljenje upravljavca občinskih cest za zaporo občinske ceste je treba pridobiti tudi za športne in druge prireditve na njej.

(3) Z dovoljenjem za zaporo občinske ceste se določijo pogoji za izvedbo zapore ceste, preusmeritve prometa zaradi zapore ceste in čas njenega trajanja.

(4) Zaporo postavi izvajalec rednega vzdrževanja občinske ceste, ki mora o njeni izvedbi obvestiti policijo, občinsko redarstvo in pristojni inšpekcijski organ za ceste najmanj tri dni pred spremembo ter javnost na krajevno običajen način.

(5) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki izvede delno ali popolno zaporo občinske ceste, potrebno zaradi opravljanja del na cesti ali športne ali druge prireditve na cesti, brez dovoljenja, v nasprotju s pogoji dovoljenja ali preseže v dovoljenju določeni čas njenega trajanja.

(6) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka, njihova odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

(7) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek izvajalec rednega vzdrževanja cest, če delno ali popolno zaporo občinske ceste izvede brez dovoljenja ali v nasprotju z dovoljenjem, ali v

predpisanem roku na predpisan način ne obvesti policije, občinskega redarstva in pristojnega inšpekcijskega organa za ceste o izvedbi zapore, odgovorna oseba izvajalca rednega vzdrževanja ceste pa z globo 200 eurov.

106. člen
(pooblastila policije, občinskega redarstva in cestninskih nadzornikov)

(1) Nadzor nad določbami 4., 5., 6., 30., 31., 32., 34., 36. in 37. člena tega zakona izvajajo na javnih cestah policisti, na občinskih cestah, nekategoriziranih cestah, ki se uporabljajo za javni cestni promet, in državnih cestah v naseljih pa tudi občinski redarji.

(2) Nadzor nad določbo šestega odstavka 5. člena tega zakona izvajajo cestninski nadzorniki.

(3) Policisti, občinski redarji in cestninski nadzorniki nadzirajo izvajanje tega zakona v okviru nadzora cestnega prometa.

109. člen
(tehtanje vozila)

(1) Policist ali občinski redar sme napotiti na tehtanje vozilo, za katerega sumi, da je tovor, ki se na njem prevaža, naložen v nasprotju z določbami 30., 31. in 32. člena tega zakona. Voznik mora na policistovo zahtevo omogočiti tehtanje vozila. Če na kraju postopka vozila ni mogoče stehati, mora na policistovo zahtevo odpeljati vozilo na tehtanje.

(2) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z zahtevo policista ali občinskega redarja iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 6.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, katerega voznik ravna v nasprotju z zahtevo policista ali občinskega redarja iz prvega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 2.000 eurov.

112. člen
(opravljanje inšpekcijskega nadzorstva)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov na državnih cestah izvaja Prometni inšpektorat Republike Slovenije, na občinskih in nekategoriziranih cestah, ki se uporabljajo za javni cestni promet, pa občinski inšpekcijski organ, pristojen za ceste.

113. člen
(pogoji za opravljanje inšpekcijskega nadzorstva)

(1) Za inšpektorja za ceste Prometnega inšpektorata Republike Slovenije je lahko imenovan posameznik, ki poleg splošnih pogojev za delo v državni upravi, izpolnjuje še naslednje pogoje:

- da ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po univerzitetnih študijskih programih prve stopnje, s področja prometa ali gradbeništva;
- da ima poleg izobrazbe, pridobljene po univerzitetnem študijskem programu prve stopnje, še najmanj pet let delovnih izkušenj s področja prometa ali gradbeništva oziroma poleg izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, še najmanj tri leta takšnih delovnih izkušenj;
- da ima opravljen strokovni izpit za inšpektorja.

(2) Ne glede določbo prejšnjega odstavka je lahko za inšpektorja za ceste občinskega inšpekcijskega organa imenovan posameznik, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja inšpekcijski nadzor, če tako določi občina.

121. člen
(prekrškovni organi in dolžnost upoštevanja znakov, ukazov in odredb)

(1) Prometni inšpektorat Republike Slovenije in občinski inšpekcijski organ za ceste sta prekrškovna organa za vse prekrške iz tega zakona, storjene na cestah, ki jih nadzorujeta v okviru svoje pristojnosti, razen za prekrške iz 30., 31., 32., 34., 36., 106. in 107. člena tega zakona.

(2) Policija in občinsko redarstvo sta prekrškovna organa za prekrške iz 4., 5., 6., 30., 31., 32., 34., 36., 37., 106. in 107. člena tega zakona, storjene na cestah, ki jih nadzorujejo v okviru svoje pristojnosti.

(3) Pri izvajanju nadzora nad določbami tega zakona imajo policisti, občinski redarji, inšpektorji za ceste Prometnega inšpektorata Republike Slovenije, inšpektorji za ceste občinskega inšpekcijskega organa in cestninski nadzorniki poleg svojih pooblastil, tudi pooblastila, ki jim jih daje ta zakon.

(4) Udeleženci cestnega prometa se morajo ravnati po znakih, ukazih oziroma odredbah pooblaščenih uradnih oseb, pri opravljanju nadzorstva nad določbami tega zakona.

(5) Z globo 250 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec ali udeleženka cestnega prometa, ki ne ravna po znaku, ukazu oziroma odredbi pooblaščenih uradnih oseb.

(6) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki pooblaščenim uradnim sebi ne omogoči izvedbo postopka ter ukrepov, določenih v tem zakonu.